

PRŮVOD VARHAN KE ZPĚVNÍKU SVATOVÁCLAVSKÉMU

Sestavil

P. OTTO LOULA, C. Ss. R.

Harmonisoval

FRANT. SUCHÝ,

Feditel kůru u sv. Kajetána v Praze III.

PRAHA 1930

Tiskem Cyrillo-Methodějské knihtiskárny V. Kotrby v Praze. Nákl. kolleje Redemptoristů v Praze III. u sv. Kajetána.

Rychlé rozšíření Zpěvníku Svato-
václavského, který za 18 měsíců dočkal
se třetího vydání, vynutilo si vydání
samostatného průvodu varhan.

Všechny písně jsou harmonisovány
co možná ve slohu nejjednodušším, aby
průvodu varhan mohli používat i var-
haníci méně zbláhli. Za krásu a zvuč-
nost harmonisace nejlépe ručí jméno
pana Fr. Suchého, chvalně známého
komponisty na poli hudby církevní.

Průvod k nešporům do této knihy
pojat není. Lze jej obdržeti v admini-
straci Cyrilla.

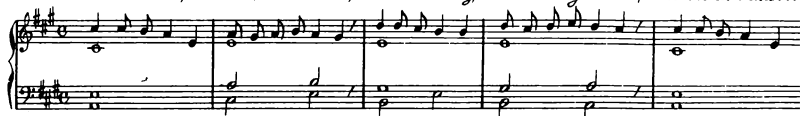
V Praze 1930.

Jubilejní Svatováclavská hymna.

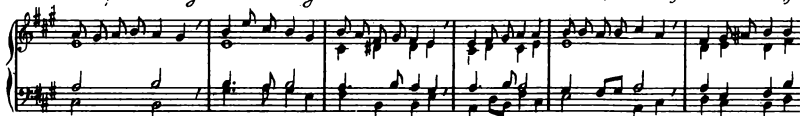
3

P. Dokoupil - Suchý.

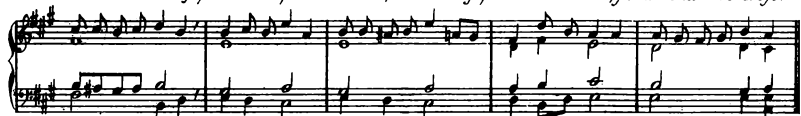
1. *Tiž tisíc let, co klesl v Boleslavi, Václave svatý, uchrámojých dveří, co cherub odlaňti*

oložil palmu slávy a rubi-nový vínek do kadeří. Tisíc let. Věco-do nás v míru v boji nad zemí bdiš, je

zrudla krvi tvojí, tisíc let, vě-vo-do nás, v míru v boji, nad zemí bdiš, jež zrudla krvi tvojí.

Mešní písně obecné.

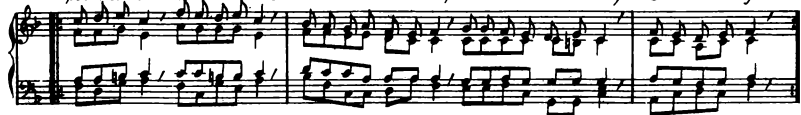
2. *Hospo-di-ne, všech věcí Pa-ne, my prosíme, pokorně, te-be, za smílo-pá-ní.*
Ošemo-houci Ot-če ne-be-sky, patř la-ska-vě na lid svůj, zemský, Ot-če, smiluj se.

Kriste, Sy-nu Boží, věčná nesi-hlá moudrosti, sej-di k nám z vý-sosti, krá-li zá-dou-cí,
jeř-ži se byl otělil, a-bys li-di hříchu zhostil, smrti věčné zprostil, Kriste smiluj se.

Hospodine o Duše svatý, U-tě-si-te-li praví, navštív nás svými dary, a buď vždy s námi
posil-ni nás ve vi-rě ži-vě, i o každé cnosti svaté, z své milosti bo-ha-tě, Pane smiluj se.

Gloria.

Buď sláva Bohu na nebi a pokoj lidem na zemi do brou vůli majícím, Pi-na Boha chvá-li-cim.

Graduale.

Blahoslavený Bože náš, jenž všakou propast pronikáš a máš nad cheruby svůj stan, buď ode všech zvele-bován.

Kredo.

Věříme v Boha jednoho, Otce, tvůrce vše-mo-cné-ho, jenž svým slovem ne-be, zemi stvořil s vše-li-ký-

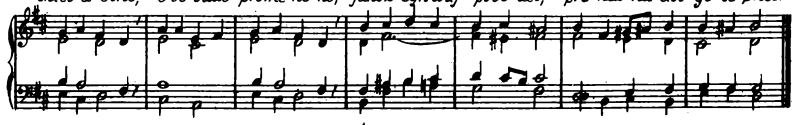

Obětování.

mi tvo-ry. Vzácná oběť se ti chystá, Bo-že, Ot-če la-ska-vý, podle půle Je-zu Krista kněz ti da-ry při-pa-ří: dary tvo-je

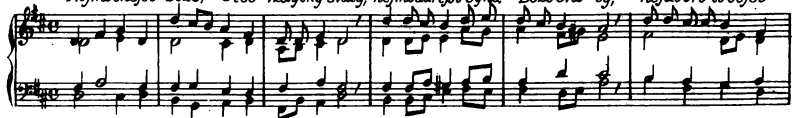

chléb a víno, o-bě bude promě-ně-no, jakož syn tvůj pově-děl, prve než na Gol-go-tě pněl.

Sanctus.

Nejmocnější Bože, Otče vždycky svatý, nejmodrější Synu Boží sva-tý, nejdobro-ti-vější

Tě-ši-te-li, v darích hojný, milosti plný Duše svatý, Hospodin jsi Bůh zástupův pln jsou nebesa

Po pozdvihování.

i všechna země vši své slávy, velebnosti, mo-ci, chvály.

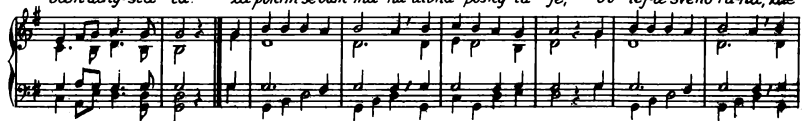
*Ve-sel-te se, vě-ří-ci ra-
Ba-ska věčné bla-ži-ci hod*

do-st se vám sta-la.

vám uchy-sta-la.

za pokrm se vám ma-na dióna posky-tu-je, ví-tej-te svého Pa-na, xře

Agnus.

Kristus by-tu-je, Ky-rie e-lei-son!

Be-ránku ti-chý, jenž snímáš hří-hy,

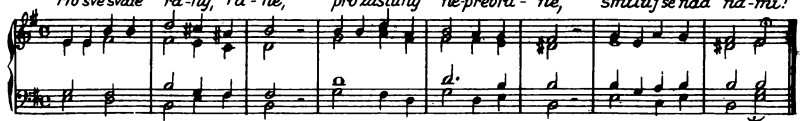

Pa-ne Je-ží-ši, pohleďniž na nás, smiluj se, spas nás, křesťanskou ří-ši.

Ke konci.

Pro své svaté rá-ny, Pa-ne, pro zásluhy ne-pře-bra-né, smiluj se nad ná-mi!

3. Bože před tou ve-le-bností, na ho-le-na pa-dá-me, bychom tebe mi-lo-va-li jak v nebesích
zapal o srdcích svou mi-lostí, o-reň lás-ky zlá-dá-me,

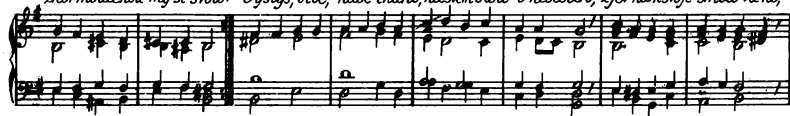
an-dě-lé, oběť ti o-bě-to-va-li podle to-é so-a-té vů-le.

4. Ja-ko dít-ky k Otci své-mu
k to-bě, Bo-hu všem-oč-né-mu,

o-bra-ci-me s dů-vě-rou,

zkormoučenou mysl svou: Vyslyš, Otče, naše křání, na svět bíně v nebesích, zjev nám svoje smilová-ní,

Po pozdvihování.

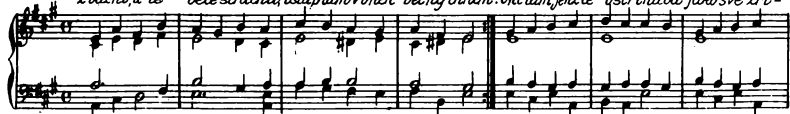
o-dpusť-li-du své-mu hří-ch! Oe-ru-diním jesti dá-no, Je-zu, na tě v nebi zří-t,
nám pak hříš-ným zde po-pra-no, v sál-osti tě ve-le-bít. Bo-že, ty nás

ve zpi-so-bě, chleba, ví-na, k so-bě zveš. a-nám v křeh-ko-sti a má-lo-bě sí-l-y po-sky-tnou-ti chceš.

5. Pozdvij ní se, du-še z pra-chu, za-let' kraj-ským kon-čí-nám,
z bá-zni, a-le be-re s vrach-u, vstú-pám v o-ten vě-čný drah. Nt' tam, jenž tě o-ští-řá-od, ja-ko své zří-

telni - ce, jenž tě pod svá kří - dla bráva, ja - ko plod swi j or li - ce. **6.** Shledni, Bože, s nebes vy - so -

kosti milé k svatě o - bě - ti, kterouž konal chceme vzkrouše - nosti, smrti Pá - ně k paměti;

nepo - hrdej ka - ji ci - mi syny pohled' tváří milostnou, zahlad' Otče, naše mnohé vi - ry,

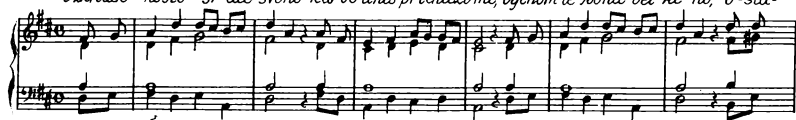
Po pozdvihování.

pro smrt Sy - na. že - loštnou. O náš Jezu, ty jsi dobrovolně slávy své se o - bloupil,

bys na kříži: za nás umřel boľně a z trestu nás vykoupil. A, ty duši zá pokrm se dáváš

v přepo - divné Svátosti; co je člověk, že ty ne - u - stáváš blažit hosvou milostí?

7. *Vzkrouše - nosti sr-dce svého kto-bě dnes přichá-zí-me, bychom tě Boha vel-ke-ho, o-sla-*

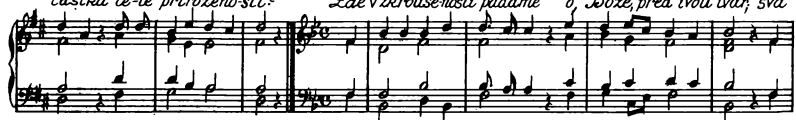

vi-li sr-de-čně. Kdož jest, kýmby Božská láska ne-po-hnu-la k vděč-no-s-ti, kle-rouž je-ví ka-ž-dá

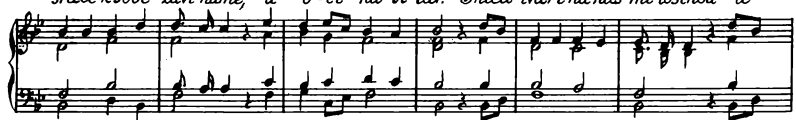

část-ka ce-lé přiro-ze-no-s-ti?

8. *Zde vzkrouše-nosti pa-dá-me o, Bože, před tvou tvář, svá*

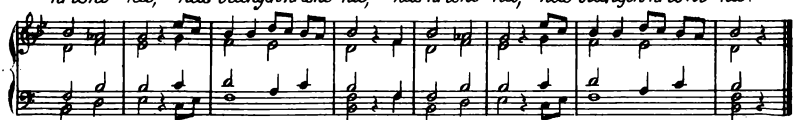
sr-dce k Tobě zdvi-há-me, a o-či na ol-tář. Shled' tvář-i na nás mi-lostnou a

od-pusť vinu spá-cha-nou, svých tvorů o-pa-tro-vní-ků, nás ne-za-mítej hřiš-ní-ků, nás

hřiš-ní-ků, nás bi-dných hřiš-ní-ků, nás hřiš-ní-ků, nás bi-dných hřiš-ní-ků.

Gloria.

Bud' Bo-hu na vý-so-sti zpěv chvály zvu-čnj vzdán a mi-lovni-kům ctiosti, zde

sva-tý po-koj přán! Jak tvá, o pa-ro-vní-ku, čest ne-be pro-bí - há, tak

zvuk se na-šich dí-ků, vkraj svě-ta roz-lé - há, vkraj svě-ta roz-lé - há.

Evanglium.

Ži-st Bo-žích vy-je - vuje teď nám se po-sel-ství, jímž pravá utr-zu-je se vi-ra křes-tan-

F A₂ D₂ F₂ F E₂ A₁ F

ství. Kéž nikdy nepo-dáme se zlému u-če-ní, kéž statně o-do-láme všech bludi-vá-be-ní všech

Kredo.

bludi-vá-be-ní. Žle všemo-houcí Tvo-řce ne-be a ze-mě, se ti kla-ní-me, zde

níže v prachu ležíc, v Tebe, o Bože Otče, vě-ří-me, i v Sy-na jedno-ro-ze-né-ho, jenž

s Tebou od věčnosti byl a počatý z Du-cha sva-těho, se z čisté Panny na---ro-dil, se

Obětování.

z čisté Panny na---ro-dil. Rač rukou kněze vzíti, tu o-běť převa-tou a

nah je stá-le bý-li nám za hří-ích v pla-tou; ač jen se u-ka-zu-jí, zde chléb a ví-no nám, co

Sanctus.

potať ob-sa-hu-jí, jest Je-žíš Kri-stus sám, jest Je-žíš Kri-stus sám. O sva-tý, sva-tý, sva-tý, jest

Bůh náš Ho-spo-din, Tak sva-to-u hri-zou ja-tý, ti xpi-vá Se-ra-fín. Tvé skutky svě-ta Krá-li, vše hla-sá stvo-ře-

ni, kéž hlas i naší chvěly, jak nebešťanů zní, jak nebešťanů zní.

Rač Otče s ne-bes
rač od svých di-tek.

vy-so - kosti sem milo-sti-ve shlédnouti,
v důvěrnosti ti danou o-běť přijmouti, Viz na u-krutné u-mu-če-ní co Syn Tvůj pro nás

podstoupil, by od věč-né-ho za-tra-ce-ní nás hořkou smr-tí vy-kou-pil, nás hořkou smr-tí vy-kou-

Jak smím jít k stolu Tvému, jak smím jít k stolu Tvému, jsa hříchem zo-ha-ver?
Rei slovem k němo-cnému, rei slovem k němo-cnému a budu v-xdra-----ver!

mé srdce

mé srdce tužbou hoří, být nyní schránkou Tvou, když víře duch se koří když víře duch se koří, splň

tuž--bou, být nyní schránkou,

Ke konci.

žádost, splň žádost, splň žádost, splň žádost, splň žádost dychti vou.

Již o-běť předúctojnou jsme

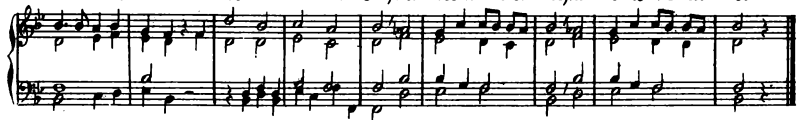
svatě sko-na-li, vniž, Bože, tvou vniž Bože tvou moc hajnou a vídnost pozna-li a

olidnost, a olidnost, a vídnost pozna--li. Račs námi mocně státi o Ot-če mi-lo--sti, skrz

tu-to o-běi dáti nám věčné ra-do--sti, nám věčné ra-do-sti, nám věčné ra-do-sti.

10.

Rorátní zpěvy. Denně před mší svatou.

Dě--ku-je-meť o Bo-že náš, že zsv lá--sky ot-covské, té-to no-ci byls strážce náš,

11.

a že nad ná-mi svou moc ne-proved' dá-bel sa-ta-nás.

Radost-ná to zpi-vá-

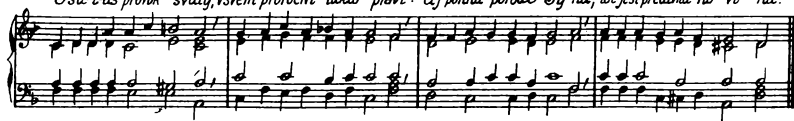
*) původně c.

rá, křesťané za-či--na-jí, těchto časův adventních, s dikem k Páru v srd-cích svých.

12.

Isa-i-áš pronk svatý, všem prorochi takto pravi: Čjpanna porodi Sy-na, toť jest předná no-vi-na.

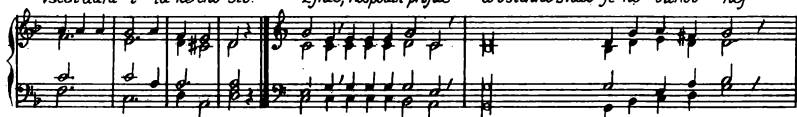
13.

Zdrávas Božem po-zdra-ve-ná, Ro-dičko Bo-ží Ma-ri--a, pl-na jsi Bo-ží mi-lo--sti,

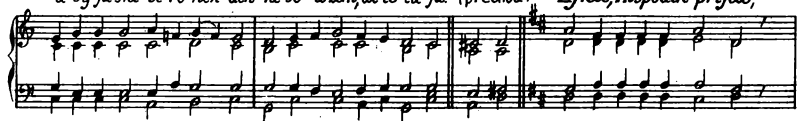

14. Antiphona přede mší svatou.

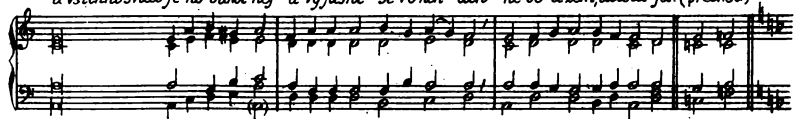
všech darů i ta-ke cno-sti. Ejhle, Hospodin přijde a všichni svatí je-ho vřkol něj

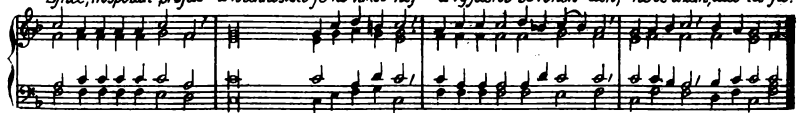
a vy-jasní se vo-nen den ne-be a zem, al-le-lu-ja. (přechod) Ejhle, Hospodin přijde,

a všichni svatí je-ho vřkol něj a vyjasní se vonen den ne-be a zem, alle-lu-ja. (přechod)

Ejhle, Hospodin přijde a všichni svatí je-ho vřkol něj a vyjasní se vonen den, ne-be a zem, alle-lu-ja.

Rosu dejte nebesa, a oblakové dštíte Spravedli-vé - - ho.
 O-te ----- vři se, ze - - mě a vypuč nám Spa - - si - te - - le.
 Nebesa vypravají chvá - lu Bo - - ži a dílo rukou jeho zvěstu - je ob - lo - - ha.
 Sláva Bóhu Ot - - ci i Sy - nu i Duchu sva - té - - mu,
 jakož byla na počátku, tak budí: ny - ni i vždy - ch, až na věky vě - - kův a - - mer.

Opakujese, „Rosu dejte nebesa“ až „Spasitele.“

15.

Ejhle Hospodin přijde a všichni sva-tí jeho sním a bude vonen dno světa velké. Al-le-lu-ja.

*) V některých kostelích se zpívá takto. Po příkladu prvním (8, str. 13.) si varhaník další upraví.

Chorál. Závěr při mši sv.
 v pondělí, úterý, pátek.

Rosu dejte nebesa s hů-ry a oblakové dštíte Spravedli-vé - - ho. 16. Prolom, tu-ne ne-be-sa

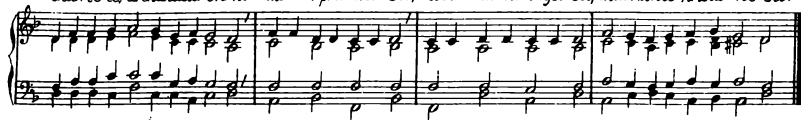
ostatní viz jako nahoře

a sstúp na zemi v život přecísťe Ma-ri-e Pan-ny, Ot-cové sva-tí jsou v nemnostech volali jsou bez pře-stá-ní

a my živi zde na zemi vo-lej-me, ať srdce na-še vstoupí, svou mi-lo-stť v nás přebý-va-ti rá-čí.

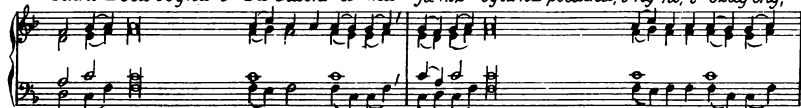
Píseň.

Gabrie-le, archanděla své-ho zdrávas plná milosti, toť vzkázal Bůh vyso-sti, máš v živolě Krista né-sti.

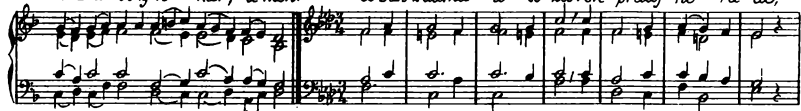
Gloria. Chorál.

Sláva - Otci i Synu i Du-chu sva-té-mu ja-kož byla na počátku, i ny-ni, i vždy-cky,

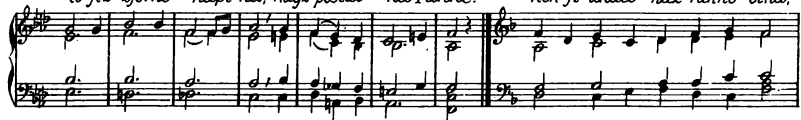
Graduale. Píseň.

i na věky vě--kův, a-men. Co Bůh z dána u-lo-žil své přelaj-né ra-dě,

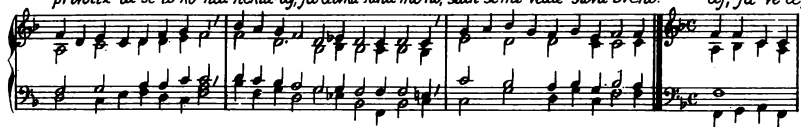
Kredo. Chorál.

to již zjevně napl-nil, když poslal ku Panu. Řek jí anděl nuž Tinno ctná,

Píseň.

přivolíž ať se to ko-ná! Řekla: Ať já dívka Pána mé-ho, stař se mi vedle slova Tvé-ho. Ať, já ve-ce,

pokorná dívka Pána mé - ho, stař se mi posle věrný, pp - dle slova Tvé - ho,

Obětování. Píseň.

Sanctus. Choral.

Píseň.

hříchů ne-pá - še. Příselskům na svět, z Panny jako růže květ, plný své-ho smílo vá - ru.

Z milosti tak hoj-né šlědře u-ká - za - né, nám všem darmo da - né, Je-žíši, náš Pa - ne, tebeť my chvá -

Agnus Dei. Chorál.

li-me věky věkův, a-men. I my hříšní budme vděční, za to Pánu jež jest věčný,

Píseň.

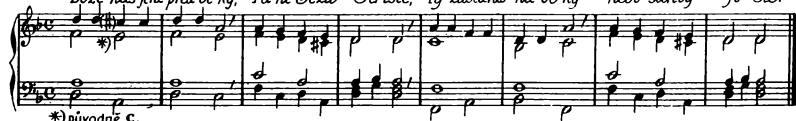
než má dosti na naši vděčnosti, vi-teknoim milý drahý hosti. Vi-tej milý Je-zu Kriste,

jež se vtělil v Panu: či-sté, abys naše vi-ny, sám jsa bez po-skvr-nu, obmgl a shla-dil.

Přijímání. Chorál.

Dnes počátek naše-ho spase-ní, kdež bylo zavedení, pro jablka o-kuse-ní, Bože smiluj se nad námi.

Božě náš ježíš před vě-ky, Pa-ne Ježu Křiste, ty zůstáváš na vě-ky neob-sáhlý ji-stě.

(*) původně c.

Denně po mši svatě.

17.

Zdráva buď Panno Ma-ri-a, o Královno, ty jsi Panna u-šle-chtí-lá o Královno Mari--a.

18. Introit Choral

Rorální zpěvy. (V úterý, ve čtvrtek a v sobotu)

Mnozí spravedliví proroci i králi Spasi-te-le vi-dě-li zá-dali, Mojžiš s Davidem, Šalomoun, Isa-i-dš

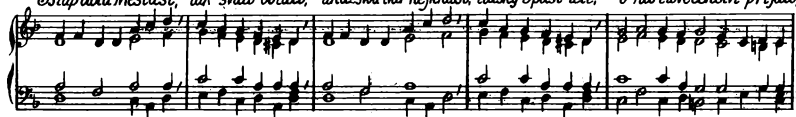

s Jeremiášem, spolu hlasy lkajících volali: Ukaž svou tvář nejkrásší, prolom nebesa, sestup dolů Mesi-áš.

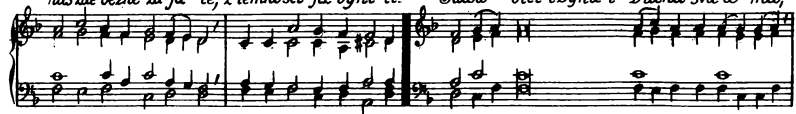
Píseň

Sestup dolů Mesiáš, tak svatí volali, ukaž svou tvář nejkrásší, lidský Spasi-teli, o rač člověčenství přijati,

Gloria Choral

nás zde vězně za-ja-tě, z temnosti již vy-ní-ti. Slava Otci i Synu i Duchu sva-té-mu,

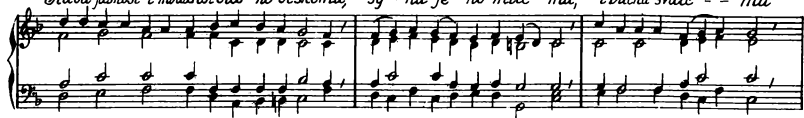

ja-kož byla na počátku i ry-ní i vzdy-ky i-na vě-ky vě--kův, — a-men.

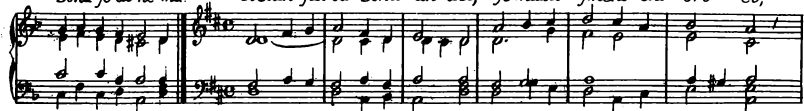
Píseň.

Sláva jasnosti i moudrosti Otci ne-beskému, sy-nu je-ho milé-mu, i Duchu svaté -- mu

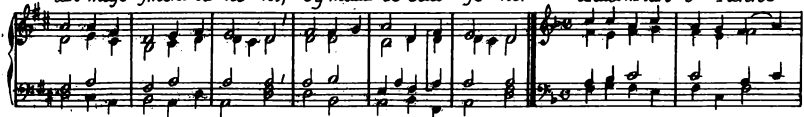
Evangelium a Kredo. Píseň.

Bohu je-di-né-mu. Poslán jest od Boha an-děl, je-mužto jméno Ga-bri-el,

Obětování. Píseň.

tak maje jméno od ně-ho, vy-kláá se síla je-ho. An-děl k Mari-i Pan-ně

ctnostně poslán byl — jest, Pána svého vtě-lení ji vypra-vo-val — jest, Pan-na když po

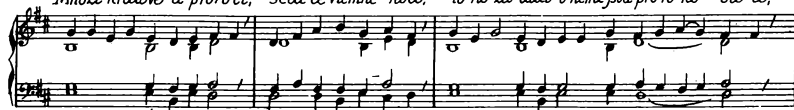

zdravení — hla-su usly-še -- la, ta-ké věci předioné-so-bě rozji-ma -- la.

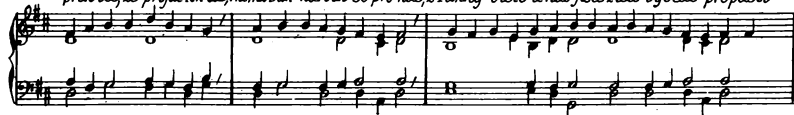

Sanctus. Chorál.

Mnozí králové a proroci, sedí-ce v temné noci, to-ho žá-dali o němž jsou pro-ro-ko-va-li,

pravice, že přijde ten čas, němž Bůh narodí se pro nás, z Panny čisté a nás jistě z této vyvede propasti

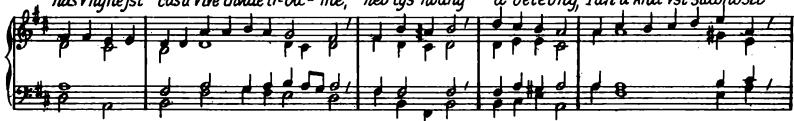
Píseň.

a přivede do ra-do-sti.

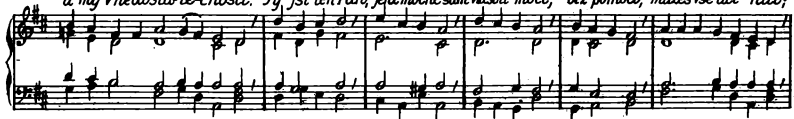
Je-zu Kri-ste, my za-ji-sté, tobě na-česť-pí-vá-me, posilni

nás v nyní-ší čas a v bré chvále tr-vá-me, neb tys hodný a ve-lebný, Pán a král vši slavo-sti

a my v ne-dos-ta-te-č-no-s-ti. Ty jsi ten Pán, jenž mocně sám vlas-ti mo-ci, bez po-mo-ci, mů-žeš vše uči-ni-ti,

Po pozdvihování. Chorál.

a přispěj nám a pomoz nám, hodně Tebe cho-dí-ti.

Kri-ste jedi-ný z Bo-ha Ot-ce zplo-ze-ruj,

Píseň.

Synu Marie, smiluj se! O, coutebou hnulo, že ses tak ponížil, cok tomu nuti - to

abys hříšným sloužil než milost horli-vá ta spravedlivost tvá, chtěls ji vždy ci-ni-ti našim Otcem bý-ti

Agnus. Píseň.

Křesťe, Králi náš Z hvězd vyšlo slunce, nebeské změ-ně-ní, Syn dán jest Pa-nen-ce

Přijímání. Chorál.

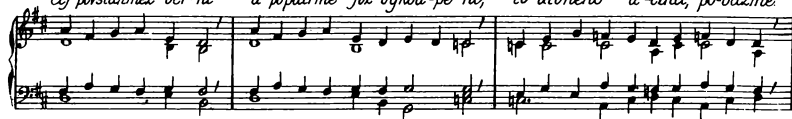
v díném naro-ze-ní to-bě, o Panno Ma-ri-a! Sláva Otci i Synu i Duchu svatě - mu

ja-kož byla na počátku i nyní i vždycky, i - na - vě - ky vě - - - kův, — a - men.

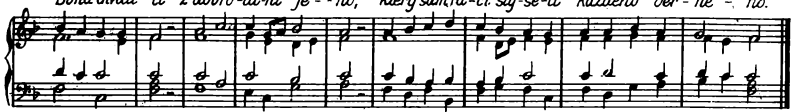
Píseň.

Křistu své vy-vo-le-né z pekla vysvo - bo - dil skrze svou pře-drahou krev, kterou za ně vy - liš.

Ke konci. Choral.

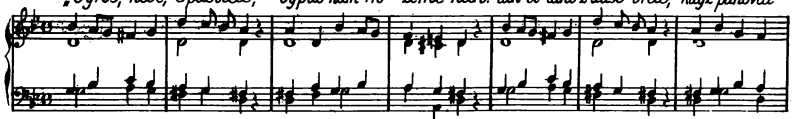
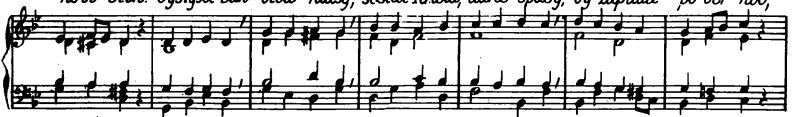
Ój povstařmež věr-ní a popatřme již vykou-pe-ní, co divného u-činil, po-važme.

Píseň

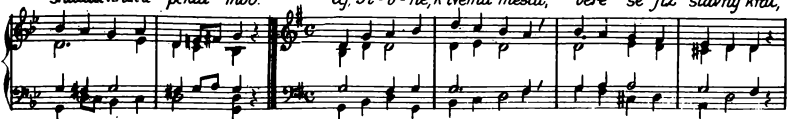
Chodlu mu vzdávejme a srdečně jemu děkajme, z přetohné lásky ho vždy milujme. Sluší*Boha chváli-ti z dobro-di-ní je - - ho, který sám rá-čí sly-še-ti každého věr-né - ho.*

Píseň adventní.

19.

„Vyros, nebe, Spasitele, vypuť nám Ho země klín!“ tak co-láno z duše vřelé, když panoval*noči stín. Vyslyšel Bůh otců hlasy, seslal Krista, dárce spásy, by zapudil po-věr noc,*

Po pozdvihování.

*shladil hřích a pekla moc.**Ój. Si-o-ne, k tvému městu, běře se již slavný král,*

učíš jemu přímou cestu, dolů vyplň, hory vzdal! Králův jizba na sebe hoře, kráčí s křížem

u pokoře, a-by hříchy světa sňal, sám se Otci v oběť dal. **20.** *Hle přijde Pán přijde ža - da -*

Spasitel, náš cestu jemu správe, Přijde, přijde náš Spasitel, všichni zaplesej - te; ný Mesi - aš, srdce mu připravte! přijde, přijde Vykupitel, chválu Bohu ozdejte!

Čís. 21. jako píseň: „Aj, já vece pokorná“ (str. 15.)

22. *Ro-su dejte o-bla-ko - vé, přšte Spravedli - vé - ho! vo-la - li jsou proro-*

ko - vé, z hrobu kledby tmavé - ho. Přišel' asni'm pože - hnání, jež jak jarních květů

váři, jako rosa nebes - ká všemu ozuk a radost dá.

Čís. 23. z pondělních
rorátů, jako:
„Z milosti tak hojné“
(str. 17.)

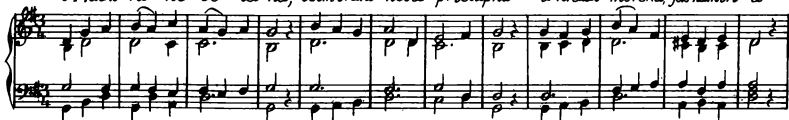
- 24.** Znebe posel, vy-ohrází, od dáona zá-da-ný,
k Panně Mari-i vcházi, od Bo-ha posla-ný, ten rajský archan-đěl, na-zva-ný Gabriel.

K Panně Marii.

Od adventu až do třemnic.

- 25.** O Matko Pá-ně ve-leb-ná, všem bráno nebes přístupná a hvězdo mořská, jež nám s-vi-tí

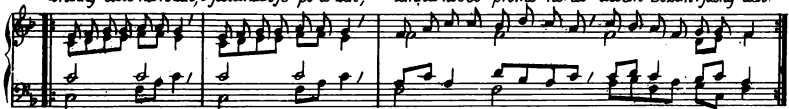

Písně vánoční.

- 26.** Spl-ni-lo se Pismo svaté, radujme se v Pá-nu,
milostně v svě-ta vlnobi-tí. slunko spásy světu vzešlo, z nádehvězdných sta-nů

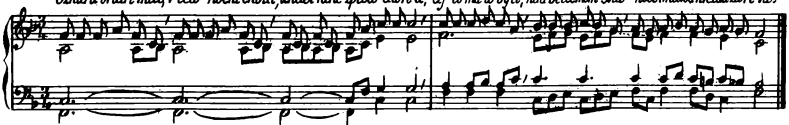

z Panny čisté na-rozen, v jesličkách je po-lo-žen, temná noc se promě-ni-la dívem Božím v jasný den.

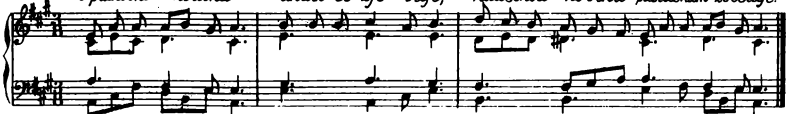
Gloria.

Užiru bratři milí, v tělo noční chodil, anděl křísť zpívá Glori-a, řj co má lo být, nad Betlemem sníhí, noci Imaxou hvězda zá-ří-vá.

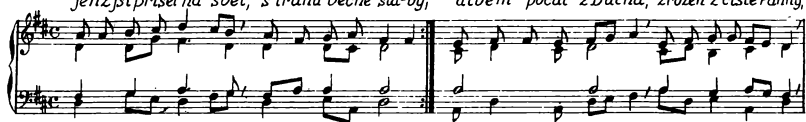

Graduale.

Upilnoční hodinu anděl se zje-vuje, radostnou novinu pastuškám zvěstuje.

Credo. Věřím v tebe, Je-zu, Synu Boží pravý,
jenž jsi přišel na svět, s trůnu věčné slávy; divem počat z Ducha, zrozen z čisté Panny,

Obětování.

a-bys dítky E-vy uvedl v nebes brá-ny Sne-be jsi přišel v betlémské kraje,
Je-zu náš mi-lý kvi-te-čku z rá-je.

Matička tě vítala, na svém srdci chovala, v jesličky tě chudě dala, Spasi-te-li náš!

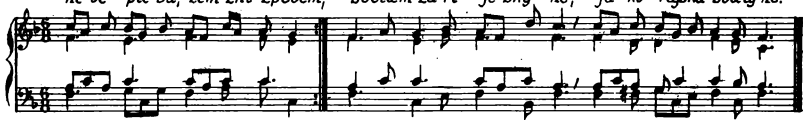
Sanctus.

Všude radost, všude jásot vel-ký ples: Naro-dil se Spa-si-tel svě-ta dnes.
Sva-tý, svatý, třikrát svatý vě-čný Bůh, O-tec, Syn a ú-tě-chy pl-ný Duch.

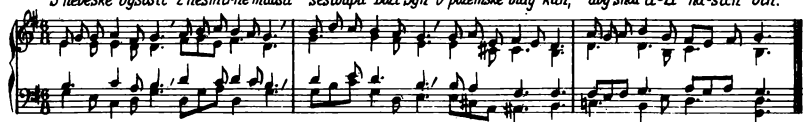
Po pozdvihování.

Hvězda svi-tí nad Be-tle-mem,
ne-be ple-sá, zem zní zpěvem, světlem zá-ří je-sky-ně, ja-ko rajská sva-tý-ně.

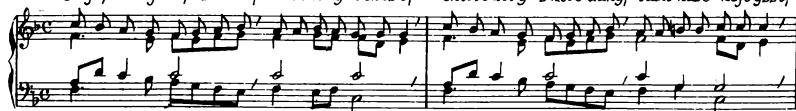
Agnus.

S nebeské výsosti z nesmírné milosti sestoupil Boží Syn v pozemské bídě klin, aby snal ti-ži na-šich vin.

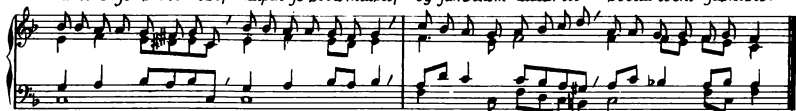

Přijímání.

Přijď, o milý Spasite-li, narozený Ježiši, chlebe živý s nebe daný, blaho naše nejvyšší,

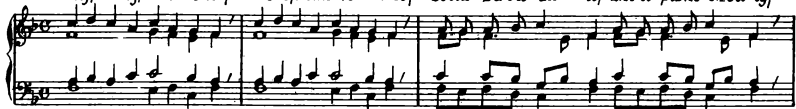

Chudické je srdce naše, naplň je svou milostí, by jak Betlem zazářilo světla tvého jasnosti!

Ke konci.

Vítej, vítej, božské Dítě, nebe, země vele-bí tě, světa šírou d - lí, zni ti písň chvá - ly,

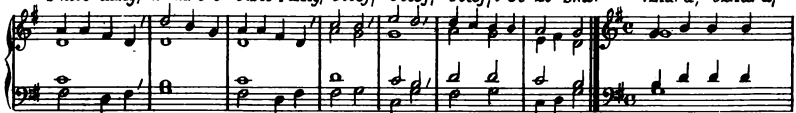
27. Kyrie.

Synu Boží, ne-beský králi! Před Tebou se klaníme všichni na zem padáme, Ježišku,

Gloria

s nebe daný, z Mari-e čisté Panny, vítej, vítej, vítej, ó Je-ži-šku! Vzhůru, vzhůru,

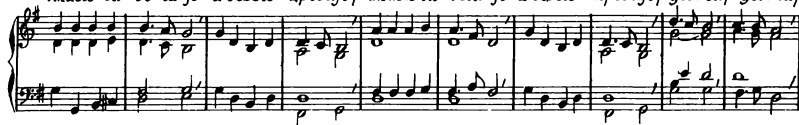
pastuškové, vzhůru vstávejte, do městečka, do Betléma teď spěchej - te! Věc velmi di - vná

a neslý-cha-ná dnes se nám stala, Panna Ma-ri- a porodila Sy- na v městě Belle-mě.

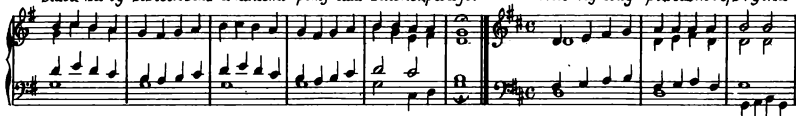
Anděle Ho vi-ta-jí a vesele zpívají, anděle Ho vi-ta-jí a vesele zpívají, gloria, gloria,

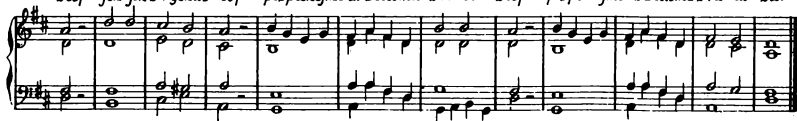
Evangelium a Kredo.

sláva na vy-sostech Bohu a na zemi pokoj lidu slavně zpíva-jí.

Nuž my tedy pas-tuškové, s rychlo-

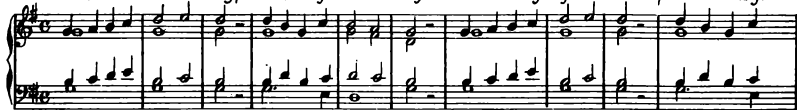

sti, jen jen s rychlos-tí, paspíchejme do Betlema s ra-do - sti, paspíchejme do Betlema s ra-do - sti.

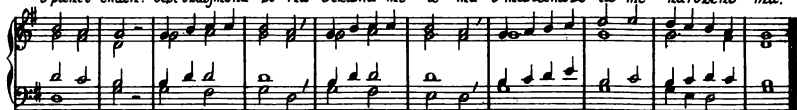

Obětování.

Od nás dávo nou-že - ný, Ježíšek je xro-ze - ný. Leží v chudých je-sli-čkách, za-ha-len je

v plenči-čkách. Čest vzdejme na - še - ru Ježíšku mi - lé - mu v městečku Be-tle-mě narozené - mu.

Sanctus.

Svatý, svatý nejsvětější Bo - že náš, který vždycky na nebesích přebý - váš! Tebe ctíme,

Po pozdvihování.

vele - bíme, Pa - ne náš, že jsi ráčil k nám sestoupit v ten čas. Jak velká to milost byla.

Boha naše - ho, že na ten svět se seslal Syna milé - ho pro hříchy naši u - či - ně - ný,

K přijímání.

hned po stvoře - ní A - dama, E - vy. Stal se zázrak ve - liký, ve - liký, přebývá Bůh

s námi, jemu pěkně zpí - vejme, vroucí díky vzdáváme; budiž pochválený, věčně ve - le - bený,

Po přijímání.

ó Ježíšku přemilý z Panny zroze - ný! K Ježíškovi miláčkovi věrné duše spěchejte,

v jeslích jemu slo-že-nému chválu a čest vzdavej-te! O-slavuj-te, zvelebu-j-te, Je-ží-ška

Ke konci.

spanilé - ho: Vítej, milý, roztomilý, zpívejte Je-žíškovi. Tobě jsme se poklo-ni-li,

zpěvy svými asla-vi-li Je-ží-šku milý, Spasi-te-li náš, te-be-pro-síme, rač požehnát nás. Fine.

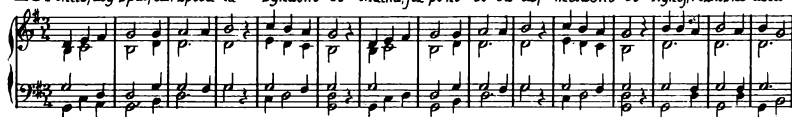
Pokoj uděl nám všem svatý nebo ty jsi náš Pán zlatý, chraň hříchy, neštěstí, všeho zlé-ho; po smrti

28.

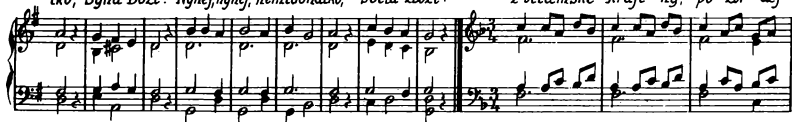
uved' do ráje své-ho. Na-ro-dil se Kristus Pán, veselme se, z růže květek vykvet nám,

raduj-me se! Ži-vo-ta či-sté-ho, z rodu královské-ho, nám, nám naro-dil se.

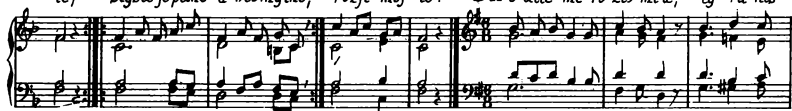
29. *Chťic, aby spal, tak zpíva-la synáčko-vi Matka, jež pono-co-va-la, miláčko-vi: Nynej, rozkošné dětá-*

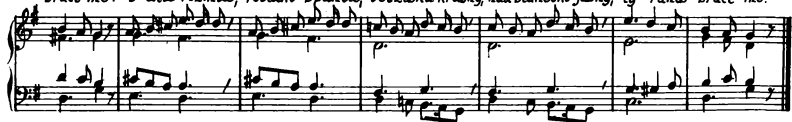
tko, Synu Boží! Nynej, nynej, nemluvátko, světa zboží! **30.** *Nesem vám ro-vi-ny, po-slouchej-z belemské kraji-ny, po-zor dej-*

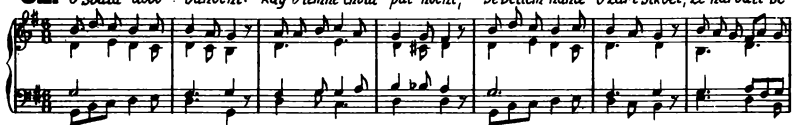
te,
te; slyšte je pilně a neomylně, rozjí-mej-te! **31.** *O dítě mé ro-zto-milé, ty ra-níš*

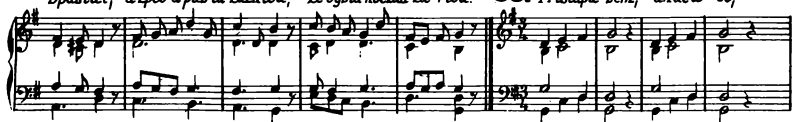
srdce mé! O dítě rozmilé, robátko spanilé, o Ježíšku krásný, nad slunéčko jasný, ty raniš srdce mé.

32. *O svatá dobo vánoční: kdy v temné chvíli půl-noční, se Betlém náhle v zdři stkvěl, že narodil se*

Spasitel; a zpěv a ples tu zaznívá, že vyšla hvězda zá-růvá. **33.** *Přistupte sem, andělo-vé,*

zpívejte ve-se-le pís-ně-no-vé: Na-ro-dil se Král nebeské ří-še v jeslích odpo-čívá ti-še.

34. Sličné pacho-lát-ko, vítej Synu Bo-ží,
milostné dě-tat-ko, vítej světa zboží, Mesi-a-ši pra-vý, králi věčné sla-vy:

35. Slyšte, slyšte, pa-slu-škové,
vítej cné dě-tát-ko, milé nemluvítko. ja-ké zně-jí zpě-vy no-vé, v té to noční

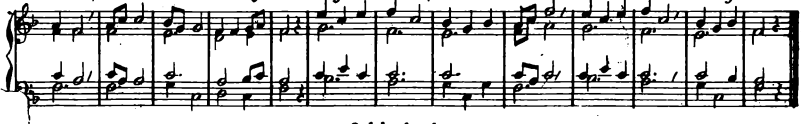
ho-di-ně u be-tlemské je-sky-ně. **36.** Tobě se dnes milý Ježíšku, to-bě se dnes věnuje-

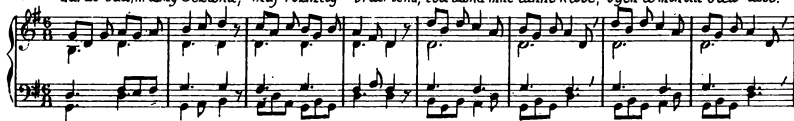
me. Přijmi nás k so-bě, nebeské robě, upřímně tebe miluje-me. To-bě se dnes milý Je-

žíšku, to-bě se dnes věnuje-me. Přijmi nás k sobě, nebeské robě, upřímně te-be miluje-me.

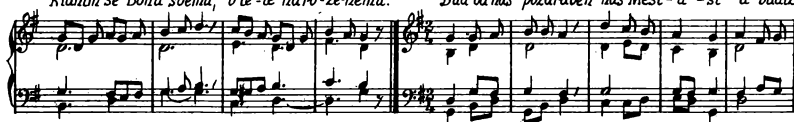
37. Zdráv buď, krásný Ježíšku, můj rozmilý bratříčku, tvá láska mne táhne k tobě, bych tě mohl mít v této době.

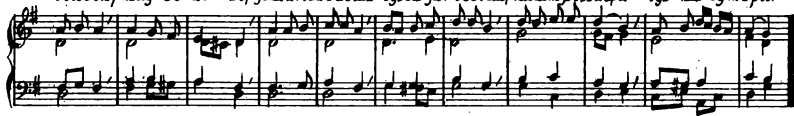
38. Vánoční písně k požehnání.

Klamám se Bohu svému, v tě - le naro - ze - nému.

Buď od nás pozdraven náš Mesi - a - ši a budiž

veleben, milý Je - ži - ši, jenž z rodu Davida vyšel jak vévoda, na zem jsi sstoupil bys nás vy - kou - pl.

39. Doba vá - no - ční mi - lá, už se knám zas sklání,

Láska Bo - ží spl - ni - la, zbožných duší přání: z Panny se na - ro - dil, ten jenž světy stvořil, v jeslech odpo -

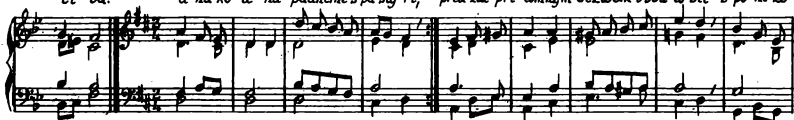

40. Místo Be - tlema pospěšme k al - lá - ři

či - vá.

a na ko - le - na podněme s pa - stý - ři,

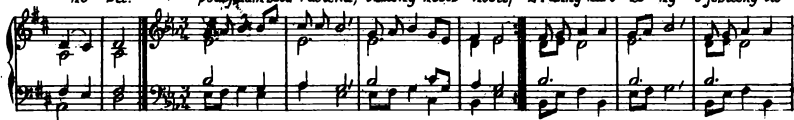
před zde při - tomným Ježíšem v svá - to - stí s po - ní - že -

41. Vi - ta - ný buď, Ježíšku, v oltářní svá - to - stí

no - stí.

podej pam sa u ručičku, vzácný nebes hosti; z Panny naro - ze - ný v jesličky vlo -

Koledy.

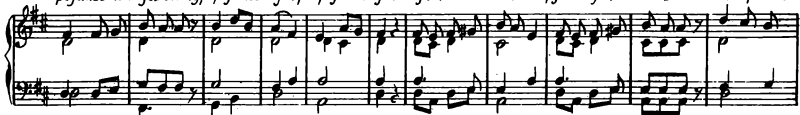
že-ný pohlade náš drabý **42.** Vzhůru, bratři, vstávejte, veselou noc dě-lej-te, slyšeli jsme

no-vi-nu, teď's rychlostí k Betlému pojďme, pojďme a nemeškejme. **43.** Bratři a sestřičky,

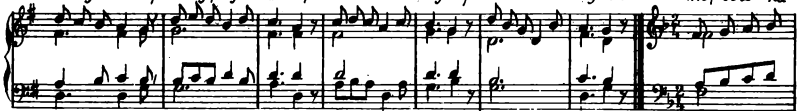
pojďme na jesličky, pojďme již, pojďme již! Vjeslích dřívá haříček, jmenuje se Ježíšek. Chla-pečku

svatý, vítej nám, poslal tě na svět Pán Bůh sám. **44.** Co to znamená medle nově-ho? Neviděl jsem tak

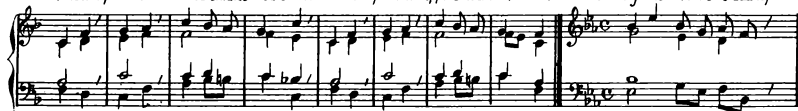
nebe jasné-ho, hvězdy přejasně svítí, musí to něco bý-ti, musí to něco bý-ti. **45.** Co to zname-hle, oblo-ža

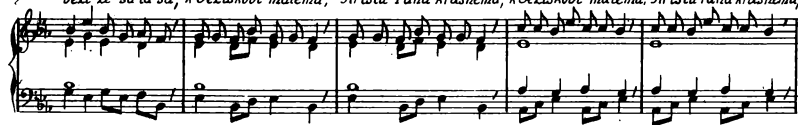
nati má? Právě o půl noci je jasná! Zdrě vábí o-či; a neslychané plesání, s nebe se sná-ší nad námi, teď divné vě-ci.

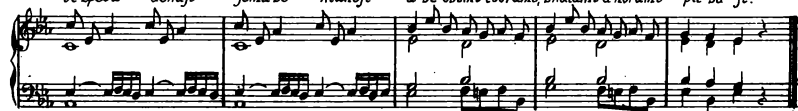
Vzhůru, vzhůru! Povstaňme vše-ci. Vzhůru, vzhůru, povstaňme vše-ci. **46.** Ej-hle naše chasa,

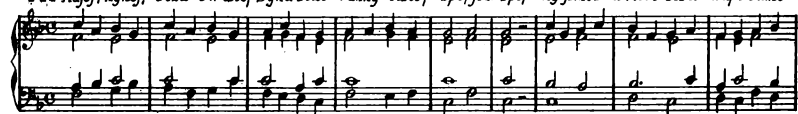
běží ze sa-la-ša, k Ježíškovi malému, Kristu Pánu krásnému, k Ježíškovi malému, Kristu Pánu krásnému,

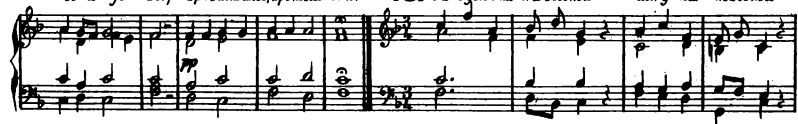
ve zpěvu děkuji jemu se klanějí a se všemi tvorami, skulami a horami ple-sa-jí.

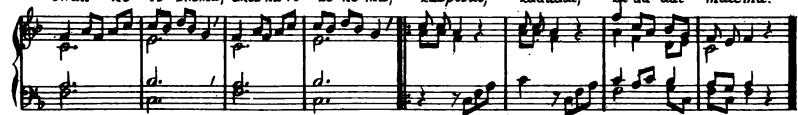
47. Hajej, nynej, Jezu Kriste, Synu Boží Panny čisté, spi, jen spi; my jsme se k tobě sešli a zpí-váme

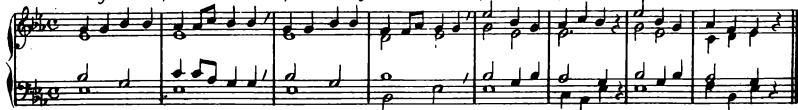
ti u je-slí, spi sladounce, spi milá-čku. **48.** Já bych rád k Betlemu dary nes malému

Krdli ne-be-skému, dnes na-ro-ze-né-mu, zazpíval, zadudal, za-du-dal malému.

49. *Jak jsi krásné, ne-vi-ná-lko, v prostřed bídy, u-bo-žá-tko, před tebou padáme, dary své skládáme.*

50. *Narodil se Ježíšek, z chudiché pa-nen-ky, u-šlechtilý synáček, z té Božské mi-len-ky, leží v chlévě*

na seně, mátička ho lí-bá, stojí při něm an-đe-lé a Jo-sef ko-lí-bá.

51. *No-vi-*

na velmi dob-ře nám zvěs-tová-na, že Pa-nna po-ro-di-la, nám Kri-sta Pá-nu a to v městečku Be-tle-mě,

leží tam v chlévě na seně dě-tá-tko, které se má na-tý-vat Je-zu-tá-tko.

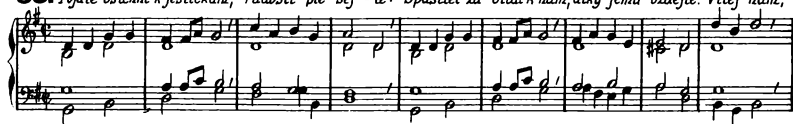
52. *Pojďte, chlápci, k nám,*

koledy vám dám: po jablíčku, po oříšku, oblecte se do kožíšku budem xpi-va-ti, ko-le-do-va-ti.

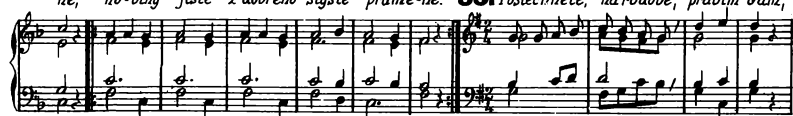
53. *Pojďte všichni k jesličkám, radostí ple-sej - te: Spasitel za-vítal k nám, díky jemu vzdejte. Vítej nám,*

vítej nám, dítě nebes krá-sy, tebou nám v srdci stan, vzdejte blaha, spásy: **54.** *Poslouchej - te křesťa-*

co se jest stalo před lety dávno v Belle-mě, né, no-viny jisté z dobrého slyšte prame-ne. **55.** *Poslechněte, národové, pravím vám,*

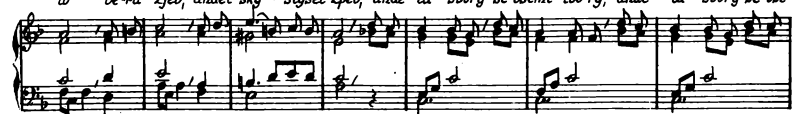
narodil se nám v Bellemě Kristus Pán! Spěšně jděte, nemeškejte, to děťátko přivítejte přemi - lé,

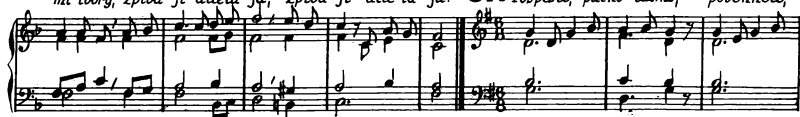
neb se z lásky k nám snížilo té chvil-e. **56.** *Poslyšte, bratři jen ne - ni to žádný sen, divný*

to vě-ru zjev, anděl-ský - slyšet zpěv, andě-lů sbory se všemi tvo-ry, andě - lů sbory se vše-

mi tvory, zpíva-jí allelu-ja, zpíva-jí alle-lu-ja. **57.** Pospěšte, pacho-látka, poběhněte,

děvčátka; když se všichni sejdem, do Bellema půjdeme. **58.** Sem, pastýři pospíchejte, sláda zanech-

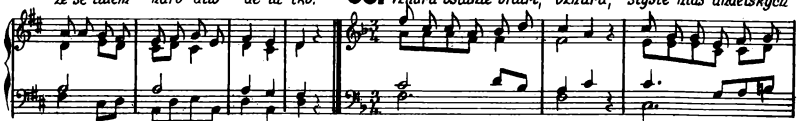
te, a k jesličkám Ježíškovým hned pospíchejte, přivítat jej s radostí a se vší o-choťností, neb jest dás ne-

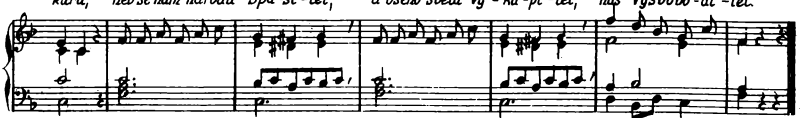
be. **59.** Ve-se-lé vá-no-ční ho-dy, zpívejte díky ko-le-dy, o tom co se v skutku stalo,

že se lidem naro-dilo dě-tá-tko. **60.** Vzhůru vstaníte bratři, vzhůru, slyšte hlas andělských

kuřví, neb se nám narodil Spa-si-tel, a všeho světa Vy-hu-pi-tel, náš Vysvo-bo-di-tel.

61. Vzhůru, vzhůru pastý-řo-vé slyšte krásnou novinu! Vzhůru E-vi-ni synové, děkujte Ho-spo-di-nu,

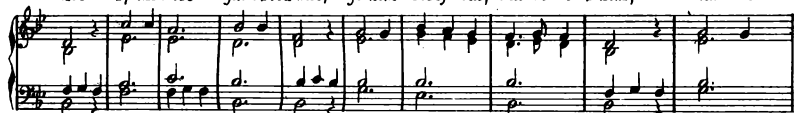
ejhle, nebe-ské ple-sání, křiví andělských způzdání: Narodil se Vykupitel v tuto noční hodinu.

Nebeské ple-sání, andělů zpí-vá-ní, v noční ho-di-nu. **62.** Ti-chá noc, sva-tá

noc! Spánek vše jal v svou moc; je-nom Josef bdl, Ma-ri-a s ním, na-de

Ježíškem, dí-tě-tem svým. V jesličkách dětátko dlí, jak poupě v lístečkách spí.

Písňe postní

63. Přístup du-še, v zhroutěno-sli, k Halva-ri-i pamá-tné,
kdež pil ka-lich vší hořko-sťi, Kristus v do-bě posvd-tné. Na kříž vzhledni k své-mu

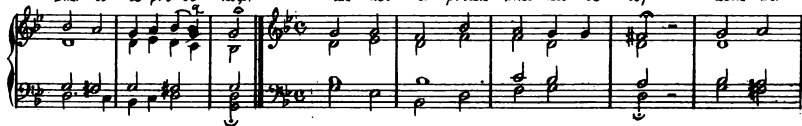

Pá-nu, rozvaž je-ho bol a ha-nu a za-pla-kej nad svou vi-nou, tyť jsi

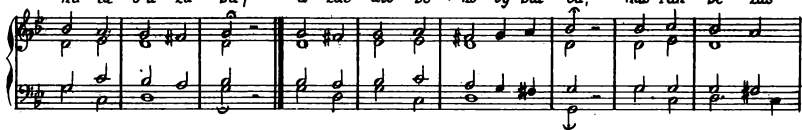

Po pozdvihování

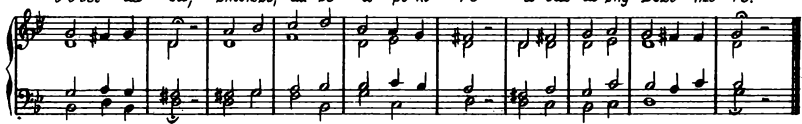
smr-li té při-či-nou. Sy-nu Bo-ží když tué tě-lo pně-lo an-děl u prach sklo-nil če-lo, zem str-

v hrozném zd-pa-su, nu-la v ú-ža-su, a zde div se no-vý stá-vá, náš Pán se zas

v o-běť dá-va, sklon-se, du-še u po-ko-ře a važ lá-sky Boží mo-ře.

64. *Doko-ná-no jest, smrt plesá, Kristu svaťá hla-va kle-sá, ducha Otci o-devdal;*

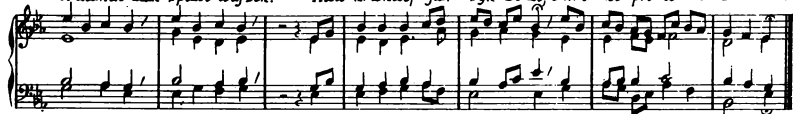
skočena je dráha smutná, na níž muka překrutná, sněšel du-ši vša-kých král.

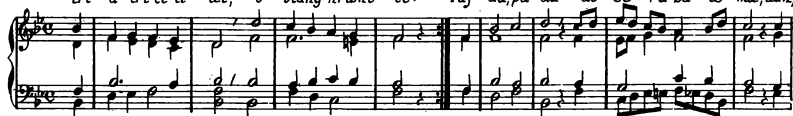
65. Hled' hřišni-če k dřevu kříže, u - važ lá-sky hlu-bi - ny,
Je - žiš Kristus vě - čný kníže, tv - ři pro své zlo - či - ny. Tam s bo - le - stí v zsi - na - lo - sti

A - damův dluh splácí tvůj Bůh. Hled' hřišniče, jak Syn Bo - ží, v kří - ži pro te - be se moří.

66. Již jsem dost prac - val, pro te - be člo - vě - če,
tři a tři - ce - li let, o bídný hřišni - če! Pij - du, pít - du do Je - ru - sa - lé - ma, tam,

co o mně psá - no, vše - cko se vy - ko - ná.

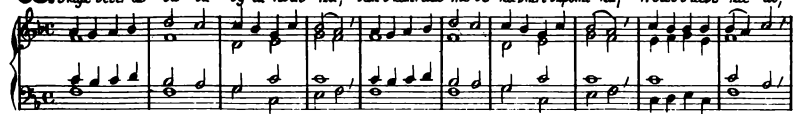
67. Když na kříži Pán Kristus pěl a pod křížem plál,

nářek zněl, on u ve - li - ké úzkosti, kdám prones slova milosti, všem kůle - še a ra - do - sti.

68. Když večer de - vá - tá by - la hodi - na, Pán v zahradě kle - če na smrt vzpo - mí - ná; k Oci v ne - be hle - dí,

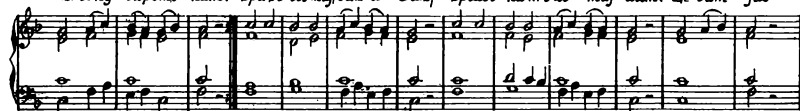
69. Když v mysle-ní, u-smr-ce - ní Krista,
tr-nu v zbožném roz-ní-ce - ní, na své

krvavý pot ce-di anděl hvě chvilí si - lí.

Pá-na roz-jí-mám,

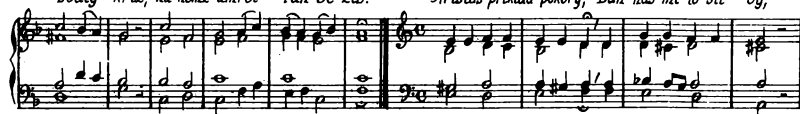
hříchů vzpomá-nám. Spa-si-tele můj Pán a Bůh, spláči na kří-ži můj dluh. Lí-bám již

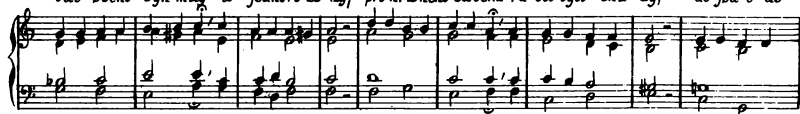
70.

svatý kříž, na němž umřel Pán Je-žiš.

Kristus příklad pokory, Bůh náš mi-lo-sti - vý,

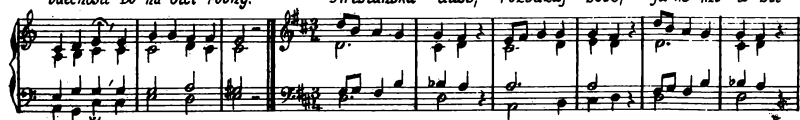
Otce svého Syn milý a jedno-ro-ze-ný, pro hříšného člověka rá-čil byti chu-dý, ač jsa o-de

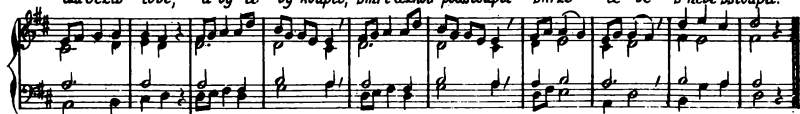
71.

vděčnosti Bo-hu Otci rovný.

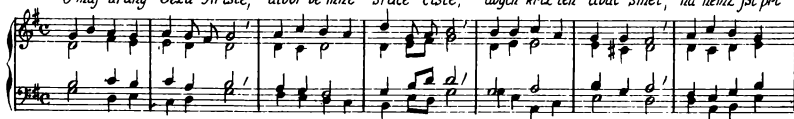
Křesťanská duše, rozvažuj sobě, ja-ké mi-lo-sti

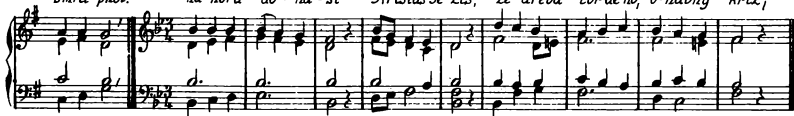
dal Ježiš tobě, a-by tě vy-koupil, smrtí ležkou podstoupit skrze te-be s nebe sstoupil.

72. O mýj drahý Jezu Kriste, utvoř ve mně srdce čisté, abych kříž ten líbat směl, na němž jsi pře-

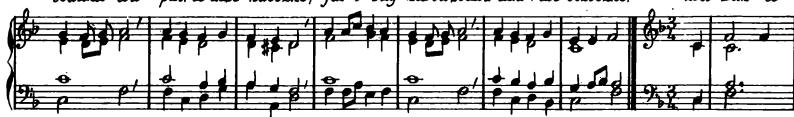
73. O srdce ka-men-né, roz-po-měň se, jakou tíž Spasitel pro tě ne-se-
smrti pněl. na horu do-ná-ší Kristus Je-žíš, ze dřeva tvr-dě-ho, o-havný kříž;

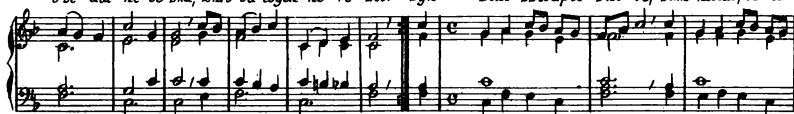
u-pl-va-ný, u-mr-ska-ný k smrti jde provázen jsa po-ha-ný. **74.** Na ko-ru-nu

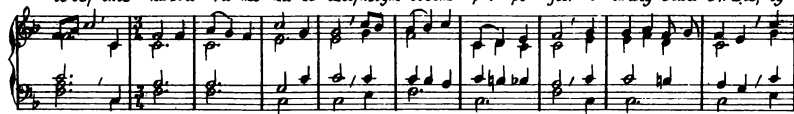
bodlina-lou patřte duše nábožné, již o-víly hla-vu sva-tou lídu ruce bezbožné. **75.** Po-vstaň o
zveť Bůh tě

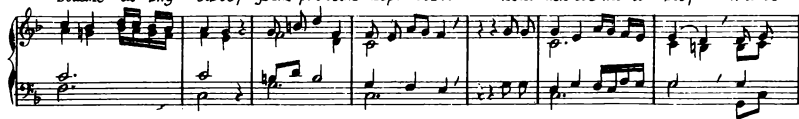
du-še kře-slánská, z své hří-šné vla-žno-sti,
v sí-dla ne-be-ská, z hro-bu tvojích ne-rě-stí. Syn Boží sstoupiv sne-be, sám hledá, vo-lá

te-be; chce na své ra-me-na tě vzít, k svým ov-cím při-po-jit. O drahý Jezu Kriste, ty

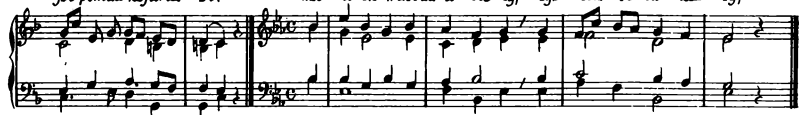
studně lá-sky čisté, jsem pro velké nepravosti neho-den tvé mi-lo-sti, k to-bě

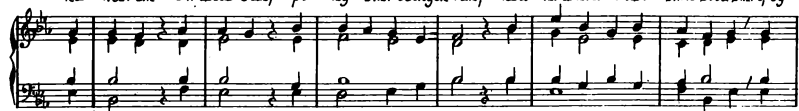
s plácem duše maje po-hlíží, k tobě vzdychá drahý Pane na kříži: O Ježí-ši máj-o Ježí-ši máj, ty

76. jsi poklad nejdraž - ší. Ti - síc - krát bud' po - zdra - ve - ný, o kří - ži pře - svo - tý, mi - li - on - krát bud' u - cítě - ný, tys ten ol - tář zla - tý,

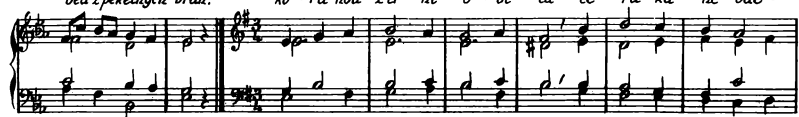

na kterém Kristus Pán, pl - ný smrtelných ran, mou hříšnou duši skrz svou smrt, vy -

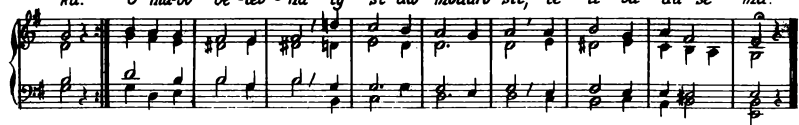

K sv. údům Krista Pána.

77. O hla - vo Pá - ně, spa - ni - ld, pře - sla - v ná od vě -
ved z pekelných bran. ko - ru - nou ztr - ni o - vi - la tě ru - ka ne - vdě -

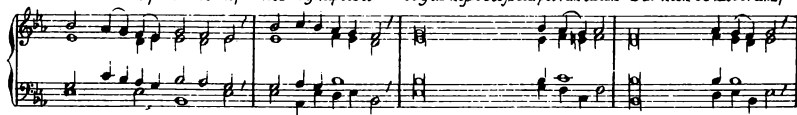

ků, ku. O hla - vo ve - leb - ná ty sí - dlo moudro - sti, tě lí - bá - du - se má.

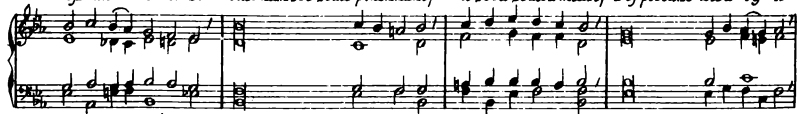

K požehnání v době postní.

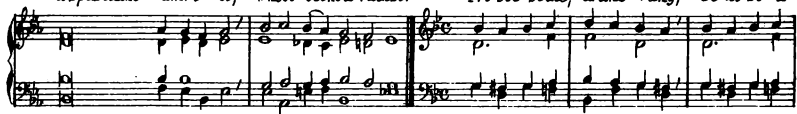
78. Zdrav' bud' Spa-si-le-li, náš Vykupiteli! Tvých nejsvětějších pět ran libám a do nich se zavírám,

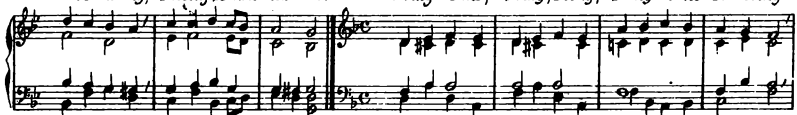
nejsladčí Je-ži-ši! Uděl nám své svaté požehnání, a svou svou milost, Dej pobožně živu bý-ti

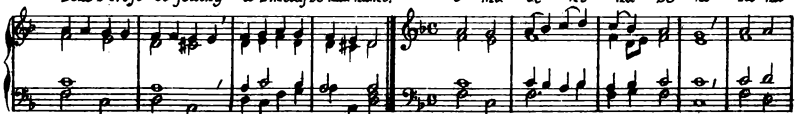
a spasitelně umří-ti, v nebi věčnou radost. **79.** Pro své svaté, drahé rány, Je-ži-ši u-

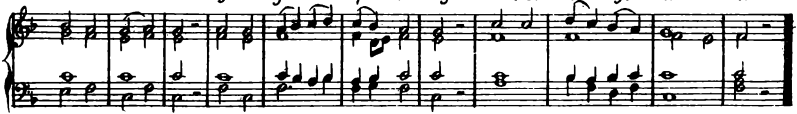
křížova-ný, smiluj se nad ná-mi. **80.** Svatý Bože, svatý, silný, svatý a ne-smrtelný!

Bože v Troji-ci jediný a smiluj se nad námi. **81.** Pašije. U-mu -čé -ní na -še -ho Rá-na

Je-zu Kři - sta ja-kož jest se - psal svo-bý Jan E - van - ge - li - sta.

82.

K božímu hrobu.

Ach již Je-žiš mr-tev jest! kdož můž' žal ten v srdci snést? Hle, zde zba-ven krá-sy vši,
v chladném hro-bě zlu-hlý spí, Je-žiš u - kři-žo - va - ný, Je-žiš u - kři-žo - va - ný.

83.

K matce bolestné.

Matka pláče, ruce spíždá, ach můj Bože rozmi-lý! Božské-ho jeji-ho Syna ka-ki na kříž při-bi-

li. V této přezlost-né době, chce um-řiti s Je-ži-šem, ble-ďá na zem kle-sá v mdlobě, lí-to

jest Marie všem. O bo-lesti, o ža-lossi, srdce tvého čisté - ho ach, ty na - še ne-pra-

vosti vbodly meč ten do ně-ho.

84.

Proč Ma-ri-a, Ma-tičko la-ska-vá, — proč tak

smutná je duše tvá? Slez na ti-si-ce má-čí své lí-ce, nářku své-ho je vždy ví-ce.

85.

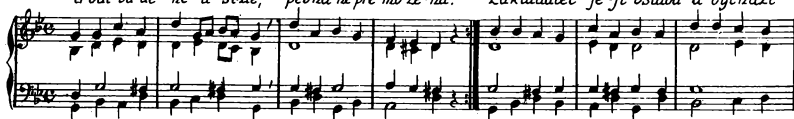
Stála Malka bo - le - sti - vá, podle kříže ža - lo - sti - vá, na němžto Syn je - jí pněl.

Písňe velikonoční.

86.

*Základ cirkve jest pa skále, nemůže býť zru - še - na,
trvat bu - de ne - u - stáje, pevná ne - pře - mo - že - ná. Zakladatel je - jí vstává a vychází*

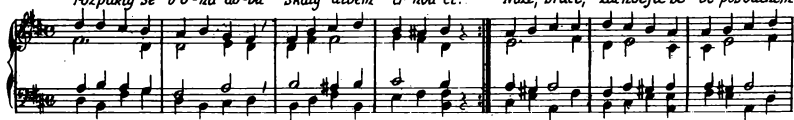

z hrobu bran, Kristus světu důkaz dává, že jest vsákových ři - sí Pán, že jest vsákových ři - sí. Pán.

Po pozdrování.

*Pán přichá - zi, ten, jenž z hrobu vysěl v slávě přeskvoucí,
rozpukly se v o - nu do - bu skály divem tr - nou - cí. Nuže, srdce, zachvějte se ve posvátném*

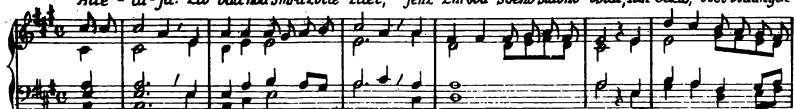

ú - řa - su, o - te - vřte se, an Pán nese pomoc, sílu k zápasu. Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja!

87.

Alle - lu - ja! Živ buď nad smrti žitě - řitel, jenž z hrobu svého slavně vstal, Pán Ježíš, ovcí bludných

přítel, jenž za ně život v oběť dal. Žněj jasně věky do vě - ku čest, chvála Bohu člově - ku! Žněj

jasně věky do vě - ku čest, chvála Bohu člově - ku! Alle - lu - ja, alle - lu - ja, al - le - lu - ja!

88.

Hle, vstal' jest ny-ni Kristus Pán, jenž byl od Otce k nám po-slán. Al - le - lu - ja, al -

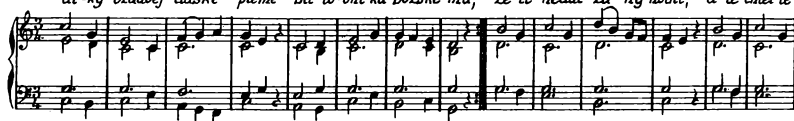
le - lu - ja! Náš pře-la-ska-vý! Spa-si-ťel ušě-ho svě-ta Vy - ku-pi-ťel. Al - le - lu -

89.

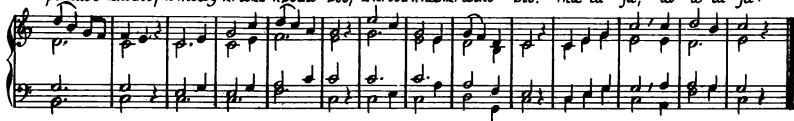
ja, al - le - lu - ja! No-vými ple-sy ple-sej - te, al - le - lu - ja, al -

le - lu - ja, Beránku dí - ky vzdávej - te. Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

90. Plešej ne-be, já-sej, země, Bohu tro-je-di-né-mu,
dí-ky vzdávej lidské plémě Sli-to-vní-ku Božské-mu, že ti nedal za-hy-nouti, a-le chěl tě

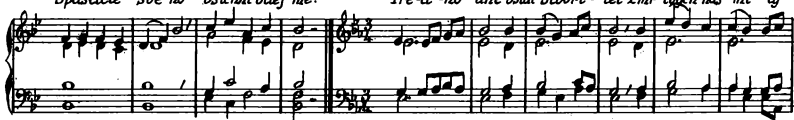
po-zdvi-hnouti, z kletby hříchu k sva-to-sti, z hrobu k nesmr-tel-no-sti. Alle-lu-ja, al-le-lu-ja!

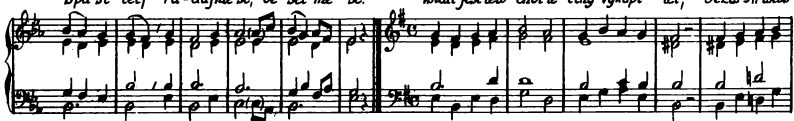
91. Raduj se a ve-sel, všechno stvoře-ní,
vítěj Krista Pá-na slavně vzkříšeni! Al-le-lu-ja zapějme, Bohu dí-ky vzdávejme,

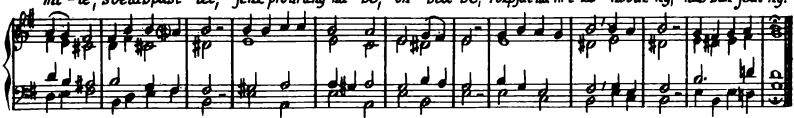
Spasitele své-ho všichni vítěj-me! **92.** Tře-tí-ho dne ustal Stvoři-tel z mr-tvých nás mi-lý

Spa-si-tel; ra-dujme se, ve-sel-me se. **93.** Vstať jest léto chvít-le ctný Vykupi-tel, Ježíš Kristus

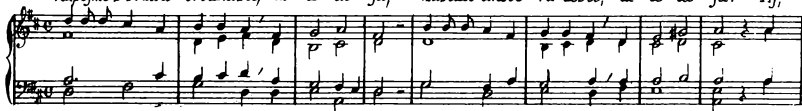

mi-le, světa Spa-si-tel, jenž pro-bráň na-še, on stá-d-še, rozpjal na kři-ži nevin-ný, náš Bůh jedi-ný.

94.

Zpějme s svatou vroucností, al-le-lu-ja, nastali dnové ra-dosti, al-le-lu-ja. Aj,

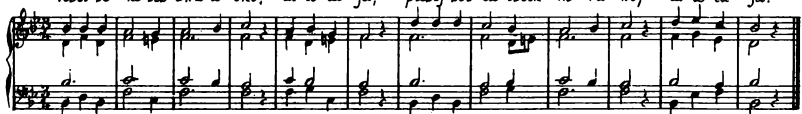
Křesťus povstal z hro-bu a zlomil hříchu zlobu. Al-le-lu-ja, al-le-lu-ja, al-le-lu-ja.

Písňe k Panně Marii v době velikonoční.

95.

Vesel se ne-bes Křá-lo-vno, al-le-lu-ja, plesej svě-tu všech ko-ru-no, al-le-lu-ja.

K Panně Marii sedmiradostné.

96.

Raduj se, Panno pře-či-stá, al-le-lu-ja. Po-čá-la jsi Spa-si-te-le, al-le-lu-ja!

Malá Pá-na Je-zu Kři-sta, al-le-lu-ja! Duchem svatým v čistém tě-le, al-le-lu-ja! Al-le-lu-ja, al-le-lu-ja,

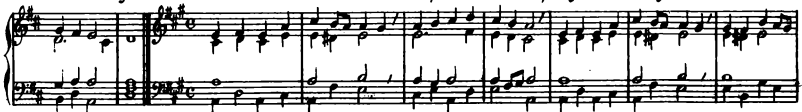

Písňe k Duchu Svatému.

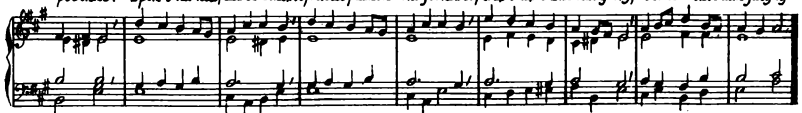
al-le-lu-ja!

97.

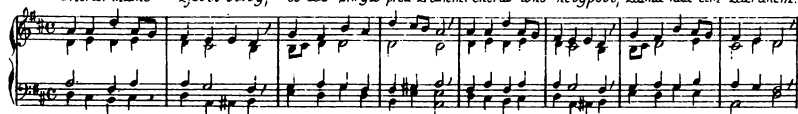
Křesťus seslal Tě-ši-te-le a-poštolů rodině, aby stáli vezdy vřele k službě Bohu

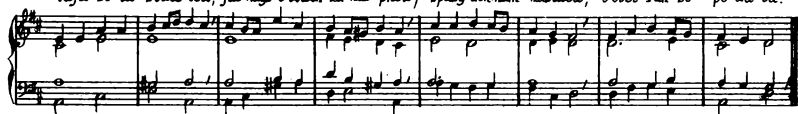
povinné. Splň i na nás, dárcе chasťi, rozvěš plamen ka-jíc-nosti, zruš v nás bršně návy-ky, rozvač k chválám jazyky!

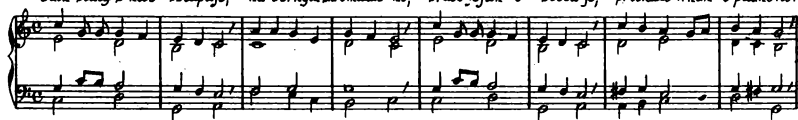
Kterak máme zjevit slovy, co zde skryto před zrakem? Cherub toho nevpoví, žasna nad tím zázrakem.

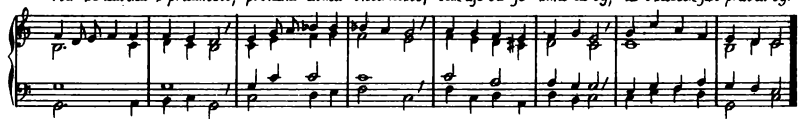
Tajil' se tu svaťe tělo, jež kdys v bolestech za nás přelo; spásy den nám nastává, voběť Pán se po-dá-vá.

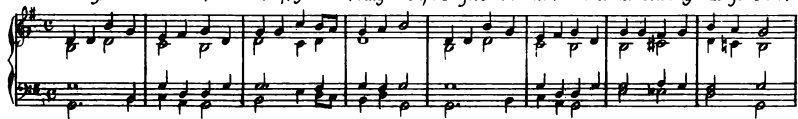
98. *Duch svaťý s nebe sstupuje, na věrných shromažďe-ní, srdce jejich o - svěcu-je, přichází k nim v plameni.*

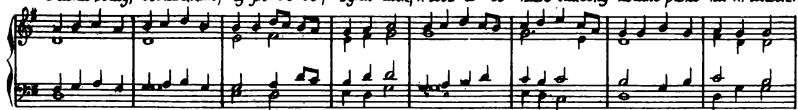
Vlir se zdvihá s prudkostí, proniká domu unilnosti; Pán zje-vu-je skrz di-vy, že v slibech jest pravdi-vý.

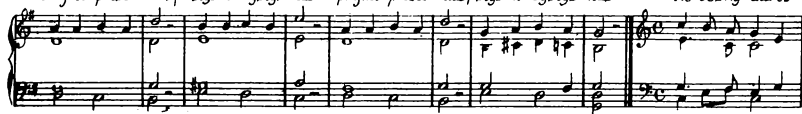
99. *Na výsostech trní v slávě Otec, Syn a svaťý Duch, v Trojici se ne-rozdílné nekonečný ta-jí Bůh.*

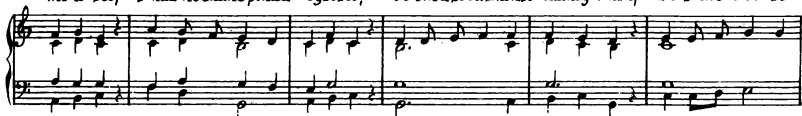
Duchu svaťý, věčná Lidsko, ty jsi Ot-ce, Syna dech, k tobě le-tí naše vzdechy zbožné písně na křídlech.

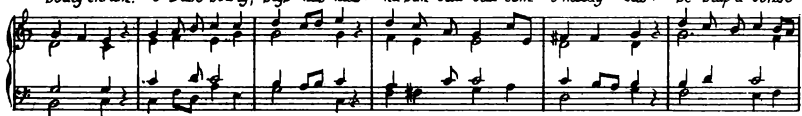
Přijmi prosbě hlas, slyš a vyslyš nás! přijmi prosbě hlas, slyš a vyslyš nás! **100.** Ne-besky dárce

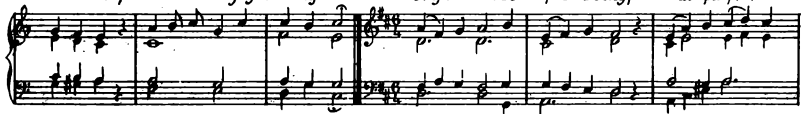
mi-lo-sti, s nad-hvězdné pohled' výsosti, lá-skou svou skloň se navždy k nám, a v srdci zvol si

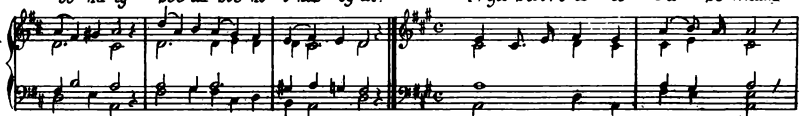
svatý chrám. O Duše sva-tý, slyš náš hlas: na-štm buď vůd-cem v každý čas! Se-slup a obnov

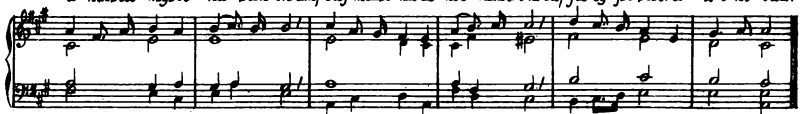
země tvář, mi-las-ti hojných rozlij zář! **101.** Přijď o Du-še pře-svatý, rač pa-pr-sek

bo-ha-tý svě-tla své-ho v nás vy-lít. **102.** Přijď Stvo-ři-te-li Du-še k nám *Woves.*

a naučiv mysli na-šich chrdm, vlej mi-las-t na-de-hvě-znou v hruď, již ty jsi stvo-řil a v ní buď.

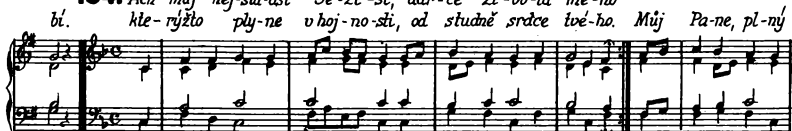

103. Písně k Boží Prozřetelnosti.

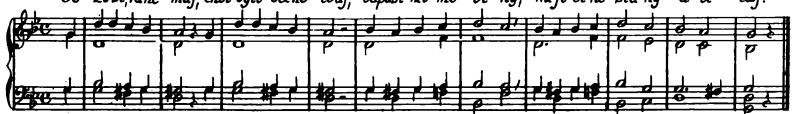

Písně k Pánu Ježíši.

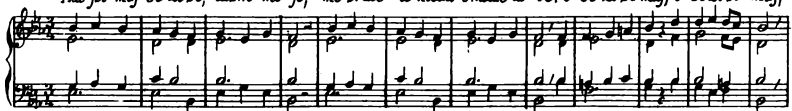
104. Ach můj nej-sla-dší Je-ži-ši, dár-ce ži-vo-ta mé-ho

105. Je-ži-ši Pa-ne můj, chi býti věčně touj, odpust mi mé vi-ny, kají-cí-ho slu-hy u-li - tuj.

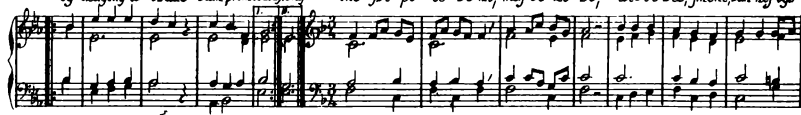

106. Kde jsi můj Je-ži-ši, láska mo-je, mé srdce tě hledá v každé do-bě. O Je-ži-ši můj, o Je-ži-ši můj,

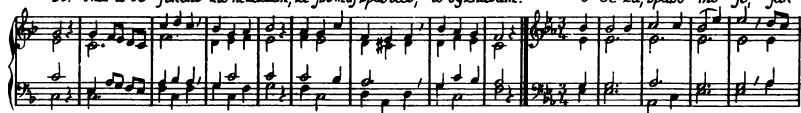

107.

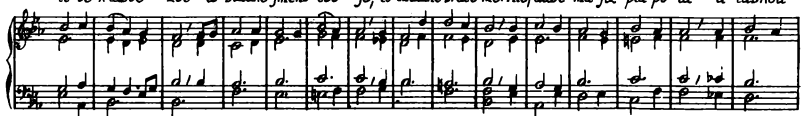
ty vědycky a všude sam přímé stůj! Mě jsi po - tě - se - ni, můj Je - ži - ši, útoči - ště, jmění, Bůh nej - vyš -

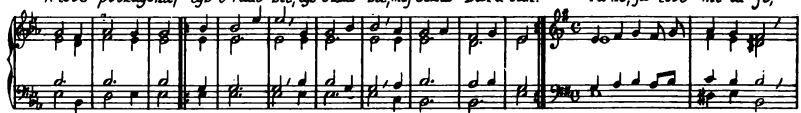
ší! Nad te - be jiného nic neřídám, že jsi můj Spasitel, to vyznávám. 108. O Je - zu, spáso mo - je, jak

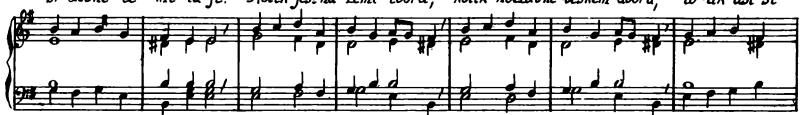
li - bě klásce zve to sladké jméno tvo - je, to chladné srdce mé! Hle, duše má již plá - po - lá a láskou

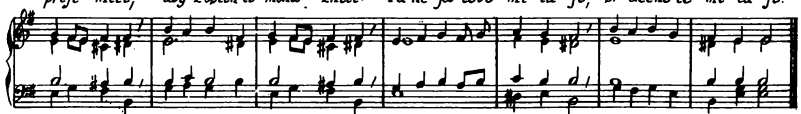
k tobě povzdychá; tys v rado - sti, tys v žalo - sti, můj Ježíš Bůh a Pán. 109. Pa - ne, já tebe mi - lu - ji,

sr - dečně tě mi - lu - ji. Kolik jest na zemi tvorů, kolik hvězd na nebeském dvoru, to - lik úst si

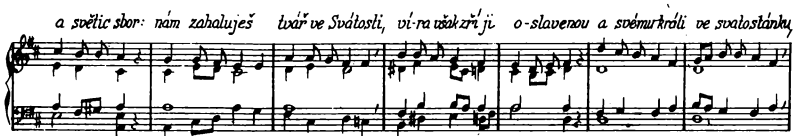
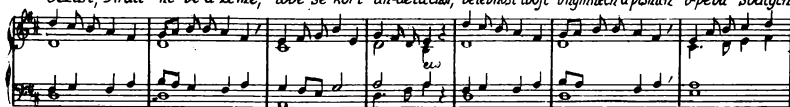

přeji mlíti, aby z všech ti mohlo zníti: Pa - ne já tebe mi - lu - ji, sr - dečně tě mi - lu - ji.

Píseň k Ježíši Králi.

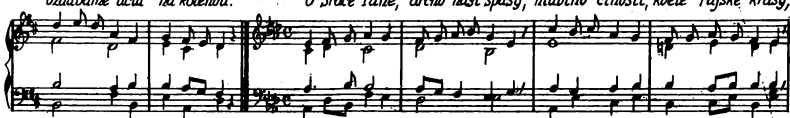
110. Ježíši, Králi ne-be a země, tobě se koří an-dělůch; velebnost tvoji v hymnech a písničkách o-pěvů svatých Žák-Trumpus.

Písně k Božskému Srdci Páně.

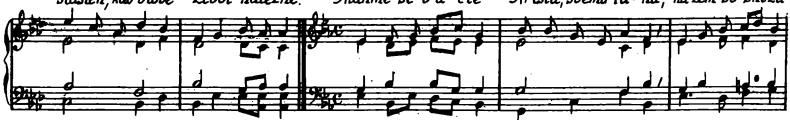
Hornof-Řihovský,

vzdáváme úctu na kolenou. **111.** O Srdce Páně, archo naši spásy, hlubino ctností, květe rajske krásy,

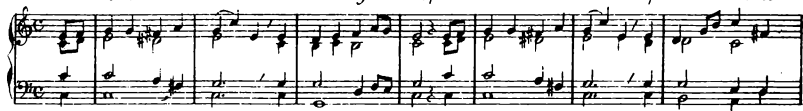
Po pozdihování.

šťasten, kdo tobě život nalezne. Kľaňme se v ú-clě Kristu, svému Pa'-nu, na zem se snížil

112.

Co na zemi a v ne - bi vhloubi a vý - so - sti, vše Krista ať ve - le - bí v přesva - lé Svá - to -

sti! Necht' všude za zní hlas, na ší chvály o - hlas, božskému srdci Pá - ně, teď i po všechen čas.

113.

K ne - be - sům se orla vzle - tem, naše písni vznášej dnes, slavně hlásej celým světem du - ší

našich slib a plas: Srdci tvému Je - ži - ší, ty náš krá - li nej - vyš - ší, po tvé vůli pře - sva -

té, zasvě - tíme srdce své. 114. O Srdce Pá - ně nej - svě - těj - ší, pozdravu - jem tě

Žák - Pivoda.

s ra - do - stí, jež mezi ná - mi s láskou dlí - váš zde opře - ve - le - bné Svá - to - sti.

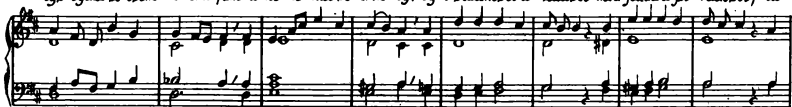
115. Poklad nebes nej-vyšší, pramen všaké spá-sy,
Srdce tvoje Je-ži-ši, slavte naše hla-sy! Budiž počtvá-le - no, od všech ve-le-be - no,

116.

Je-ži-ši, Srdce tvé; na věky bud' tě - no! V tvé srdce Je-zu, u - kládám své potřeby a prosby;

tys vydal se všem ú - tra - pám a ne - le - kal se hroz - by. Ty v sladkosti a žalosti mou jedinou jsi radostí, do

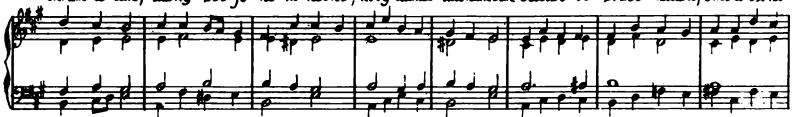
117.

Žák - Říhovský.

Srdce tvého, Ježiši, své touhy kladu nejvyšší. Za - ja - sejte zpěvy oděčné, zazvuč chválou

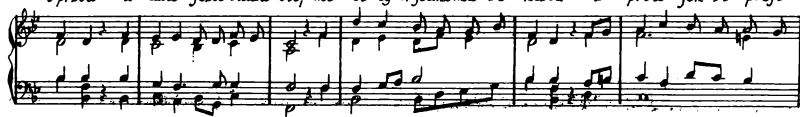
chvál a luh, lásky svo - ji ne - ko - nečné, nový dík za dal nám Bůh: Je - ži - so - vo Srdce hlásá, smi - lo - va - ní

118.

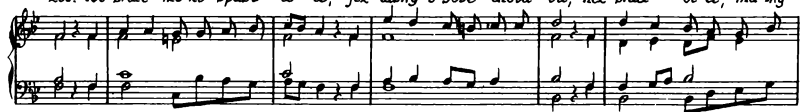
novou zvěst' oděčné na - še píseň já - sa: Srdci Pa - ně sla - va - čest! Ze všech srdcí, která bi - la

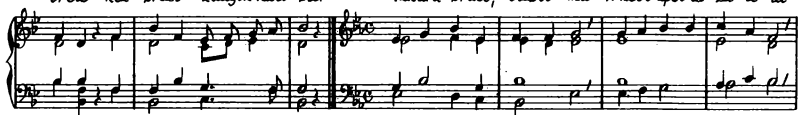
v prsou a dále ještě budou bít, mé ci-ty k jednomu se nesou a proto jen si přejí

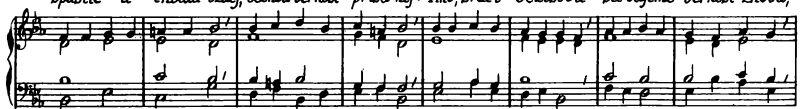
žít. Tot' srdce mé-ho Spasi - te - le, jež lásky v sobě chodí víc, než srdce ot-ce, ma-tky

vřelé než srdci zlatých nati-síc. **119.** Šťastný - Musil. Vzhůru srdce, vlasti má k nebi zpěvat' za - lé - tá

Spasíte - li chválu vzdej, věčnou věrnost přísahej: Ano, srdci Ježíšovu sli-bujeme věrnost znovu,

Písně k velebné Svátosti.

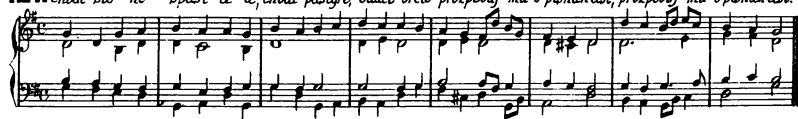
120. ano srdci Ježíšovu sli-bujeme věrnost znovu. Budiž po - zdrave-na sva-ta Ho- v kteréžto Pán Kristus své božství

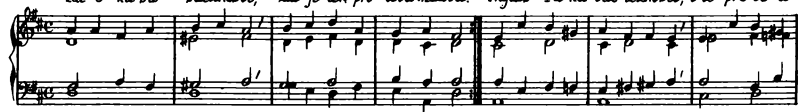
sti-e, kryje. Zdráv buď Je - ži - ši, Synu Ma - ri - e, posíl - ni mou duši sva-tá Ho - sti - e!

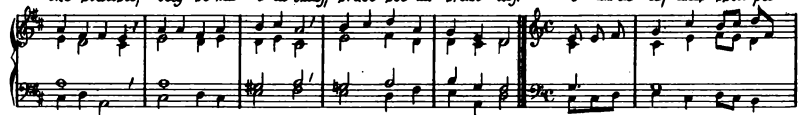
121. Chval Sio - ne Spasi - te - le, chval pastýř, vidce vřele prospěvuj mu v písničkách, prospěvuj mu v písničkách.

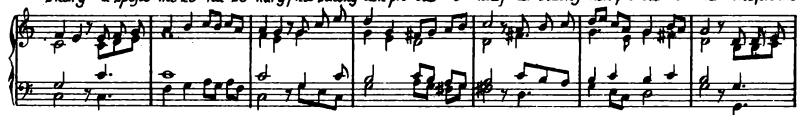
122. Plesej srdce radosti a pozdvihni se k Bo - hu, zde o - ku - siš sladkosti, zde je lék pro tou malobu. Najdeš Pa - na bez těžkosti, v tě pře - ve - le -

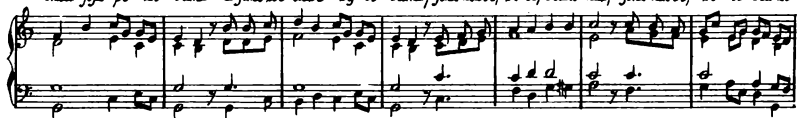
bné Svátosti, celý se mu o - de - vzdej, srdce své za srdce dej. **123.** O an - dě - le, dnes sstu - pte

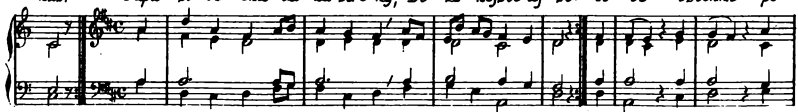
shůry a spějte me - zi na - še kůry, neb slavný den pro vás i nás, neb slavný den pro vás i nás! Hle, toť ten

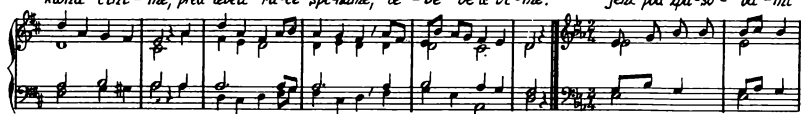
chléb jež po - ži - váme a jímá své duše sy - li - váme, jenž zdobí, sí - li, blaží nás, jenž zdobí, sí - li bla - ží

124. Ti - síkrát buď po - zra - ve - ný, po - kla - de nej - draž - ší, nás. v zpi - so - bě chle - ba za - stře - ný, Bo - že nejsvě - lej - ší! To - bě všichni po -

125. *žbožně se ti kla-ním
klo-nu čini-me, před te-beu ru-ce spí-ná-me, te - be ve-le-ví-me. jenž pod xpi-so - ba-mi*

*skrytý Bo-že můj,
máš zde stánek svůj, bá-davý-li duch se v te-be za-dí - vá, všec-ek se ti ko - ří, neboť umdlí - vá.*

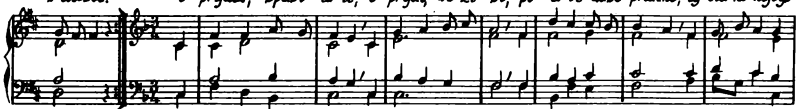
126.

A - men. S Bo-žem ná-rada-sti, ve-lebná Svá-tosti, kaž-ď mám jít od te-be, vždycky jdu

Písňe k sv. přijímání.

s lástí. 127. O přijď, Spasi - te-li, o přijď, Je - ži - ši, po to-bě du-še pra-hne, ty bla-ho nejvš-

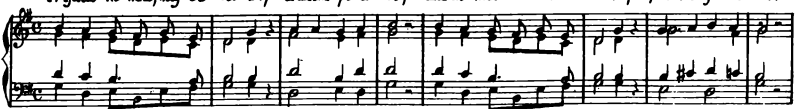

ši. Te-be kaž-ď mám, všec-ko mám, celým svě-tem pohr-dám. O přijď, můj Spasi - te-li, o přijď, můj Je-ži - ši.

128.

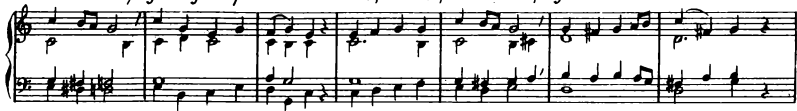
Přijď ke mně, můj Je - ži - ši, toužím po to-bě, uzdrav mou nemocnou du-ši, přivíň ji k so - bě.

Přijdiž, přijdiž dobrý Je-ži-ši, přijď a již mne ne-o-pouštěj, Lásko nejvyš-ší. **129.** Vesel se, o

du-še má, již tvůj Bůh při-chá-zí Ježíš, radost, sí-la tvá, již do srdce vchá-zí.

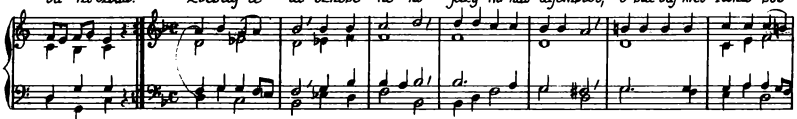

Zavítej o sladká lá-sko, je-di-ná mé duše částko v srdci buď, v srdci buď a mne k milo-

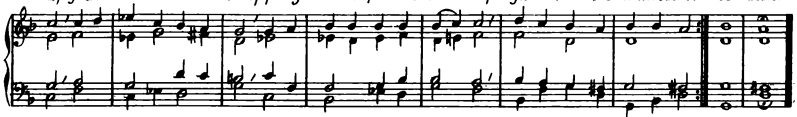

130.^a Písne k požehnání.

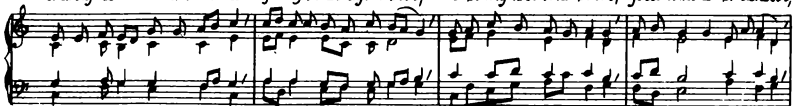
vá-ní evańg. Zvěstuj tě-la vzneše-né-ho jazy-ku náš tajemství, o-sla-vuj krev Pána své-

ho, jižto z mi-lo-sr-den-ství, pošly z lůna pamen-ské-ho, vyhlil Král věch království. A-men.

130.^b Zvěstuj tě-la vzneše-né-ho ja-zyku náš tajem-ství, o-sla-vuj krev Pána svého, jižto z mi-lo-sr-denství,

pošly z lůna panenského, vyhlí Klád všech křdloví. A - men. **131.** Andělský chlebe, nám daný

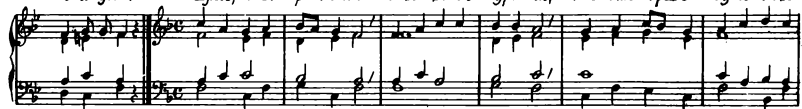
s nebe, nej-mi-lej-ší Je-ži-ši. V te-be vě-ří-me a te-be cti-me, do-bro-ti-vý Je-ži-ši.

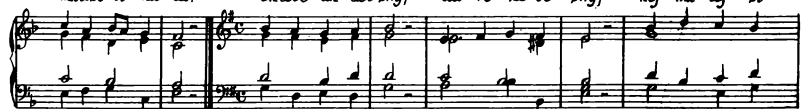
132. Darce spásy, chlebe živý, uslyš hlas můj ú-pěnlivý, přijdiž ke mně, Bo-ží Sy-ru, tebe-li mám,

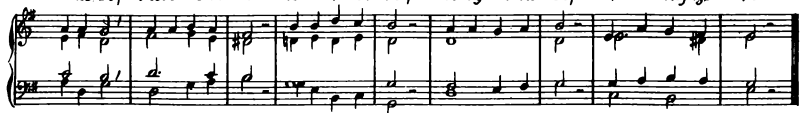
nekahymu. **133.** Ejhle, obět' převaťá drahá světa výpla-ta, z níž nám k spáse vy-lé-vá se

milost bo-ha-tá. **134.** Chlebe an-děl-ský, da-re ne-be-ský, nej-mi-lej-ší

Je-ži-ši, v te-be vě-ří-me te-be slavi-me, dobry Je-ži-ši, láska nejvyš-ší!

135.

Je - ži - ši, skrytý v Sváto - sti, důk vě - čný bu - diž to - bě vzdán, že jsi v své do - tvo - ti - vo - sti svůj

me - ri ná - mi zvo - lil stan. O, kdož by v du - ši svo - jí jat ne - byl lá - skou tvo - jí? Ach, srdce naše

136.

pla - ne jen k tobě, Kriste Pa - ne. Na ko - le - na pa - dej - me, hlú - bo - ce se kla - něj - me,

137.

Krista v Sváto - sti skryté - ho vroucně ujavej - me! Poklekní na ko - le - na, o duše bo - ha - boj - ná,

138.

neb se tobě u - děluje milost přehoj - ná. zdráv buď vzdácný s ne - be ho - sti, Je - zu pře - lá -

dra - hý; ska - vý. O kéž mohu v o - bě - tí tvém dlí - ti, v tobě nejvyšším dobrém bohu odpočinek mí - ti.

139.^a

Skrytý Bo-že, my se ti kla-ní-me a v nouzi své o pomoc prosíme. Sva-tý, sva-tý, sva-tý,

139.^b

Skrytý Bo-že, sva-tý, vždycky sva-tý, Ježíš Kristus s vý-so-sti, v nej-svět-lěj-ší Svátosti. a v nou-zi své

my se ti kla-ní-me, o pomoc pro-sí-me. Sva-tý, sva-tý, sva-tý, sva-tý vždycky sva-tý, Je-žíš Kristus s vý-so-sti

140.

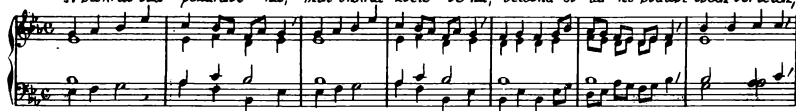
v nejsvět-lěj-ší Svátosti. Srdcem vroucím a ka-jí-cím na kolena padáme, láskou svoji

bys nám že-hnal Je-ží-ši, tě žá-da-me, Sva-tý, sva-tý, sva-tý, v Sva-to-sti za-kry-tý!

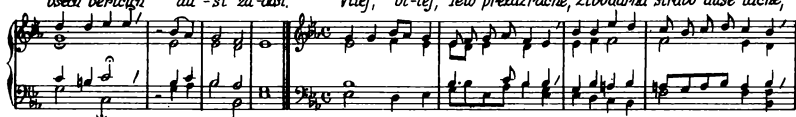
141.

Sva-tý, sva-tý, sva-tý, sva-tý, vždycky sva-tý, Ježíš Kristus s výsosti v nejsvět-lěj-ší Sváto-sti.

142. *Ři-sickrát buď pozdrave - na, mi-li-onkrát zve - le - na, velebná ol - tář - ní Svátost všech věřících,*

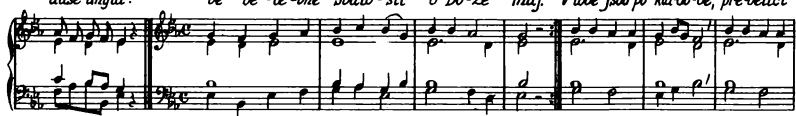
všech věřících du - ší zá - dat. **143.** *Vítej, ví - tej, Tělo přezázračné, živodárná stravo duše lačné,*

vítej, maro s nebe přibylá! Pozdravena Krev buď Jezu Krista, již se nápoj žitni - věmu chystá již se čerství

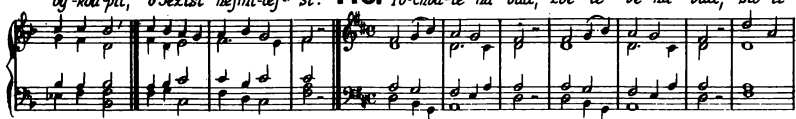
144. *Zdráv buď chlebe, anděl - ský, Je - ži - ši můj; duše umylá! ve ve - le - bné Sváto - sti o Bo - že můj. V tobě jsou po - kla - do - vé, pře - velicí*

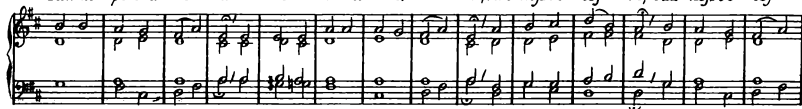
145. *Zdráv buď chlebe, jenž jsi snebe na ten bídný daro - vé, o můj sladký Je - ži - ši, Je - ži - ši můj. bys na - sy - til a po - sil - nil du - še, jež jsi*

svět sstoupil, vy - kou - pil, o Ježiši nejmi - lej - ší! **146.** *Po - chůd - le - na buď, zve - le - be - na buď, sto - ti -*

sicknát pozdra - ve - na a mi-li - onkrát zve - le - na, buď nejsvě - těj - ší, buď nejsvě - těj -

Píseň večerní.

ší Svá - tist, Svá - tist, Svá - tist ol - tář - ní! **147.** Za dnešní ten - lo - den, za

věk ži - vo - ta mé - ho, bu - diž Bůh ve - ben, o - de mne ne - hod - né - ho. Kým slušně dě - ku -

ji, za vše vy - chvalu - ji tě dárce laska - vé - ho, tě dárce laska - vé - ho!

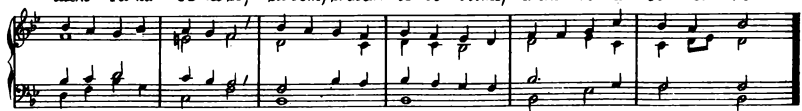

Píseň k sv. Kříži.

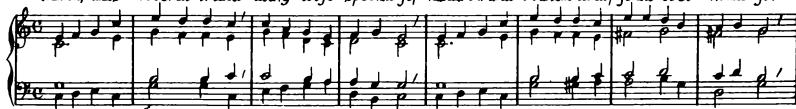
149. Sna - tý mř - í - ži te - be ctíme, tvrdé lůžko Je - ži - še,
jež v den soudný u - vi - dí - me na o - blo - ze trpět se. Slo - vem, srd - cem te - be ctí - me,

lůžko Pá - na Je - ži - še, slo - veni, srd - cem te - be ctíme, lůžko Pá - na Je - ži - še!

150. *Moria, dnes k Tvému trůnu díky tvoje spěcha-ji, neslas Krista v čistém línu, jehož oběť kona-ji.*

151. *O Ma-
Panno*

Nechej pěti sobě chválu v tělo době, pros jen za nás mi-lostně, ať hlas náš zmí-li-losťně.

ri-a ú-to-čiště na-še, an-đěl Pa-ně te-be po-zdravil:

z Duha počneš Me-si-a-še, a-by lidstvo z hříchu vyka-vil. U-slyš, Ma-lko, naše žalné zpě-vy, pomni,

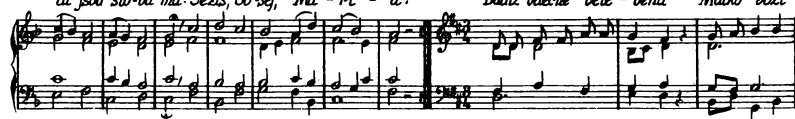
že jsme díky hříšné E-vy; pros, ať Syn tvůj dívem zploze-ný, zas ná-m, o-te-vře rdz zbra-ce-ný! **152.** *Blaho-*

sla-ve-ná Panno, mal-lo-mi-lo-sti, ne-dej v bříších um-ří-li bez lí-to-sti, po-slední

ať jsou slo-va má: Je-žíš, Jo-sef, Ma-ri-a! **153.** *Budiž věčně ve-le-bena Ma-lko boží*

Maria, kterás Bohem vyvo-le-ná, spasení nám zrodila. Tebe cítíme, milujeme srdcem celým.

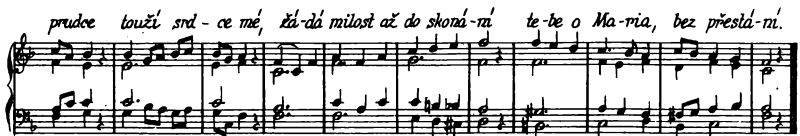
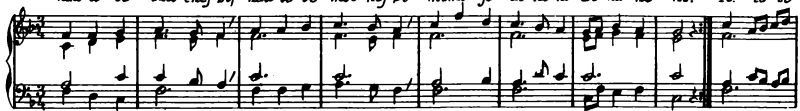

154.

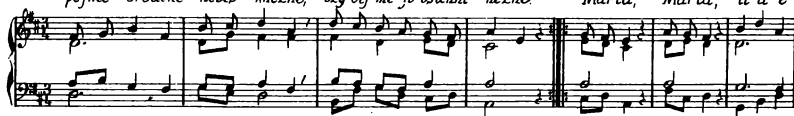

155. Di - vo - tvor - ná, krásná, přemilost - ná, jasná, slavná a důstojná nebes Pa - rá!

nad te - be uža - cněj - ší, nad te - be moc - něj - ší mimo je - di - ně - ho Bo - ha ne - ní. Pa - to - bě

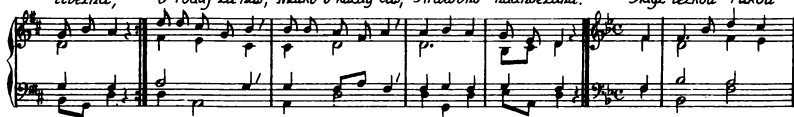

156. Chvilu vzdejme o křeslá - ně, nej-svě-těj-sí Ma-lce Pa-ně, Maria, Maria, denice
pějme vroucně nebes kněžně, už-vej-me ji všichni něžně. Maria, Maria, li-li-e

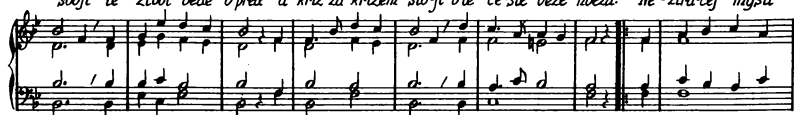

vítěz-ná,
líbezná,

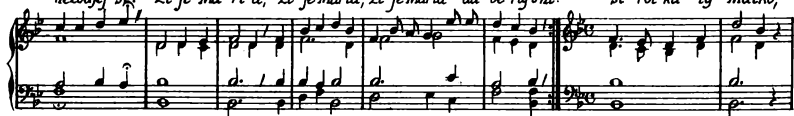
o-roduj za nás, Ma-lko v každý čas, Královno nadhvězdá. **157.** Když těžkou rukou

svouí tě život vede vpřed a kříž za křížem sto-jí v tě ce-stě beze hvězd: Ne-ztrá-cej mysli

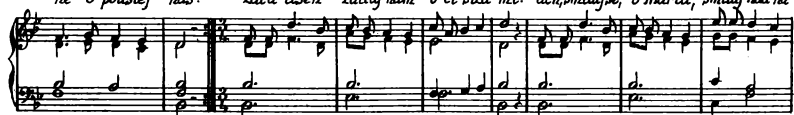

nezaufej si! Ži-je Ma-ri-a, ži-je Maria, ži-je Maria dů-vě-řuj-vní! **158.** K tobě, Panno, Uká-me,
si-ro-tě-ku ty Ma-lko,

sluš náš božný hlas,
ne-o-pouš-těj nás!

Žala třešň zalily nám o-či slza-mi: ach, smiluj-se, o Maria, smiluj nad ná-

mi! Ma-lko bo-ží, Koro jasná, Panno přesva-tá všem ukaž nám, jak jsi mocná, lá-skou boha-tá,

159.

všem ukáť náu jak jsi mocná, láskou boha-tá. Mari - a Mari - a, nad slun - ce Bu - diž po -

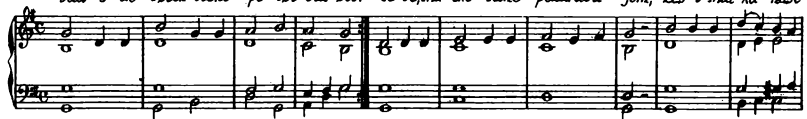

ja - sněj - ší, nad mě - sic krá - sněj - ší, nad perly vzá - cněj - ší, Ma - ri - a!
zdra - ve - no, tvé pře - slad - ké jmé - no na ne - bi, na ze - mi, Ma - ri - a!

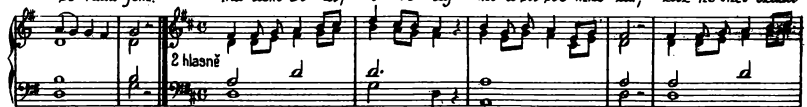
160. Ma - ri - a, o jméno pí - né sla - sti,

bud' o - de všech ctěno po vši vla - sti. Te - be, Ma - tko Páně pozdravu - jem, žeš i Ma - tka naše

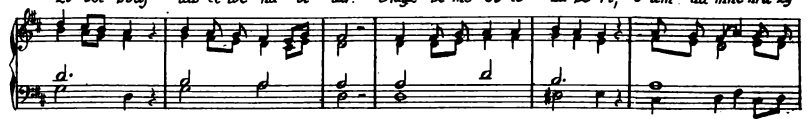

B. Smetana.

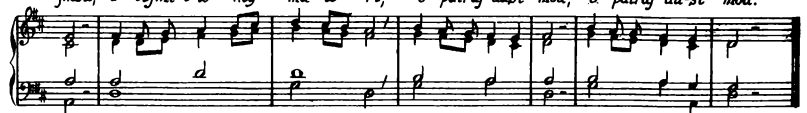
se radu - jem. 161. Ma - tčko Bo - ží, o - bě - tuj mi - lo - sti své mně zař, zbož - ně chci vzdáti

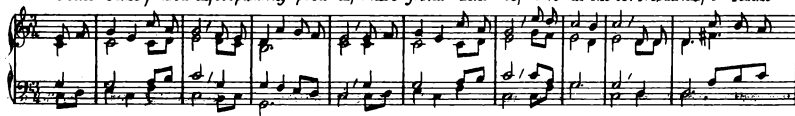
xi - voť svůj lás - ce tvé na d - ěář. Když se mé ci - le za - še - ří, v lem - nu mně hrů - zy

jmou, o - bějmi v lo - kly ma - te - ří, o - patruj duši mou, o - patruj du - ši mou.

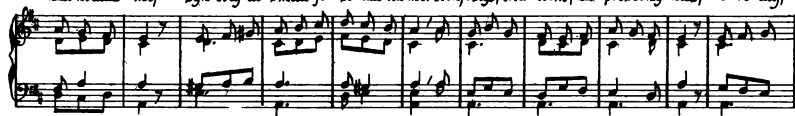
Máti Páně převa-lá, bez poskumy poča-lá, v nebi jasná deni-ce, O-ro-do-vi-ce. Pros za nás, o Panno

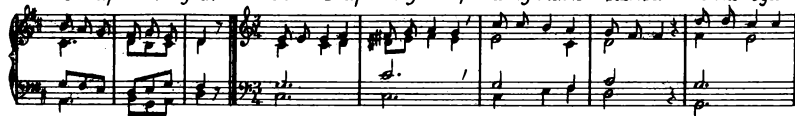
moená, pomo-cni-ce v každý čas, Mari-a, o Máti-čko, o-ro-duj za nás! **163.** *Máti pře-mi-lá tam*

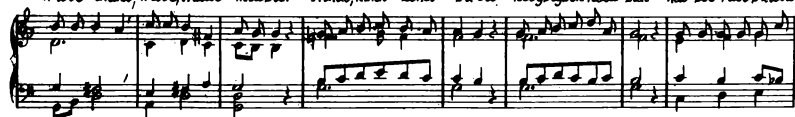
nad hvězda-mi, Syn Tvůj ať smílu-je se nad ná-mi. Ach, uslyš, Ma-tičko, náš prosebný hlas, o-ro-duj,

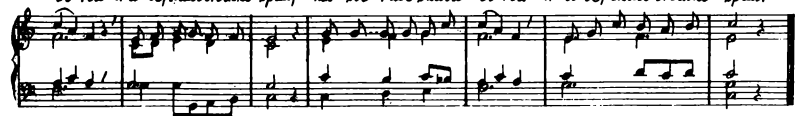
Maria, za všechny nás! **164.** *Matko Boží, neslycháno, že by v ležké starosti marně bylo*

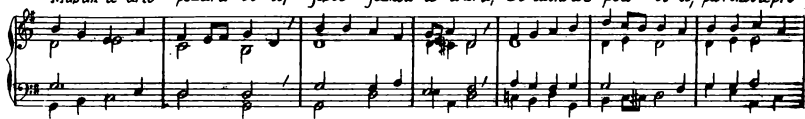
k tobě křáno, k tobě, Matce milosti. Nikdo, nikdo zemi šírou nevyslyšen nezi-stal kdo své ruce s živou

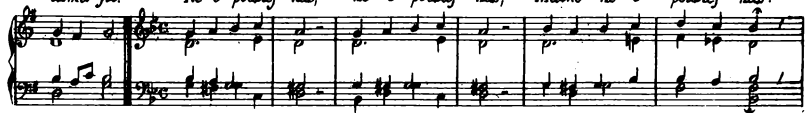
ví-rou k to-bě, Máti vroucně spíal, kdo své ruce s živou ví-rou k to-bě, Máti vroucně spíal.

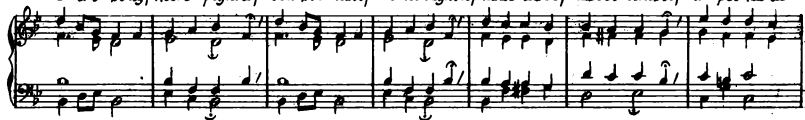
165. Musím tě dříve pozdra-vi-li, ještě jednou tě u-zřít, Dě-látko své polí-bi-li, pak chci teprve

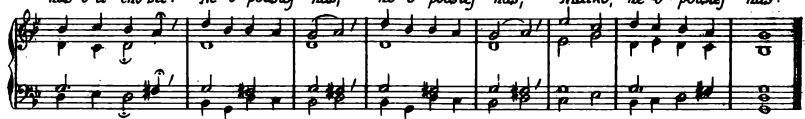
domů jít. **166.** Ne-o-pouštěj nás, ne-o-pouštěj nás, Matko ne-o-pouštěj nás!

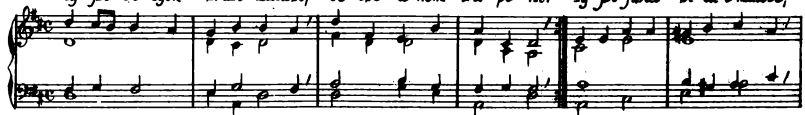
O-tři sl-zy, které plynou, ved své děti, a' nezbynou, nauč lásce, zasvět ctnosti, tr-pět na-uč

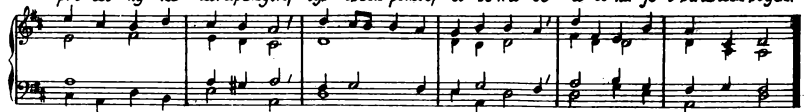
nás v li-cho-sti! Ne-o-pouštěj nás, ne-o-pouštěj nás, Matko, ne-o-pouštěj nás!

167. O Ma-ri-a, na-še radost, tys na-še po-tě-še-ní,
ty jsi věrných srdcí žádost, ve vše-li-kém trd-pe-ní. Ty jsi jistě st-la v milobě,

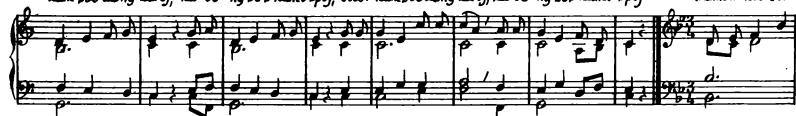
pří-žel-ky-ně zlápených, tys všech pomoc, co se k to-bě u-tí-ka-jí v stras-tech svých.

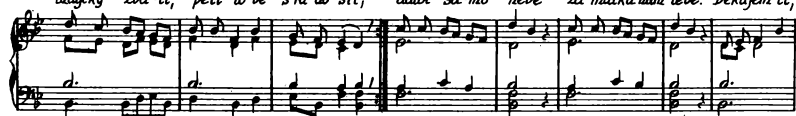
168. *O Ma-ria přemi-lašná, hvězdo nebes výso-sti, shlédni na nás díky svoje, Matko plná mi-lo-sti. O-tevř*

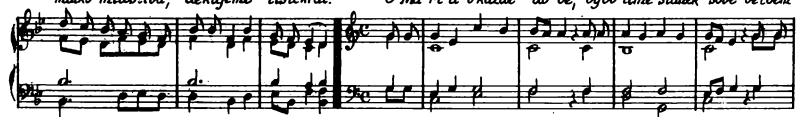
nám své lásky zdroj, na vě-ky se s námi spoj, otevř nám své lásky zdroj, na vě-ky se s námi spoj! **169.** *O Ma-ri-a, Matkou chcem tě*

Bo-ží Má-ti, plná božské mi-lo-sti, vždycky zva-ti, pěti to-bě s ra-do-stí; dalot' sa-mo nebe za malku nám tebe. Děkujem ti,

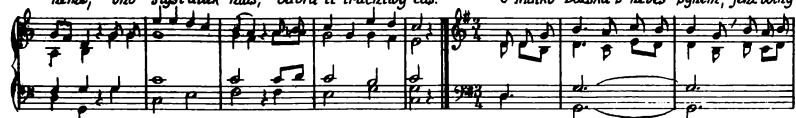
matko milostivá, děkujeme tisíckrát. **170.** *O Ma-ri-a v každé do-bě, vyvo-tíme stánek sobě ve tvém*

srdci nejslad-ším, pokla-du nám nejdraž-ším. K němu-li se při-vi-ne-me, uboři své-la ne-zhy-

neme; ono slyší dítě hlas, odvrá-tí truchlivý čas. **171.** *O Matko Božská s nebes Synem, jenž bolný*

z duše pláší stěn a hrůcha smrt svým ničím křoven, buď zchránu, volám rozehvěu. Slyš o Ma - ri - a, naše

Ukni, nás mocnou dlaní v boji bráň, zde uděl nám své poče - tání a v nebi sladkou ukaž skráň.

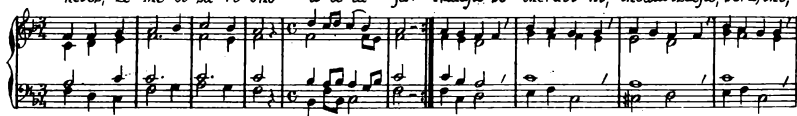
172. *O nej - svě - těj - ší, nej - la - skavěj - ší, sladká Panno Ma - ri - - a!*

Ma - tko mi - le - ná! ne - poskur - ně - ná, o - ro - duj, o - ro - duj za - nás!

173. *Bo - hlí - xím - li na ji - třenku k nebes výšinám, tu na te - be, Matko Bůž, vždycky vzpomínám, neboť*

o - ko tvoje jasné vy - st - lá paprsky spasné, Jitřen - ko, Jitřenko Ma - ri - a!

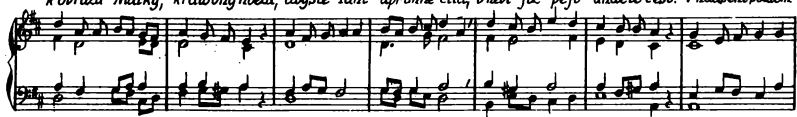
174. Pozdrave - na buď, králo-vno o Ma-ri - a!
nebes, ze - mě ci - sa - řo - vno a - le - lu - ja! Radujte se cheru-bi-ni, chválu vzdejte, serafíni,

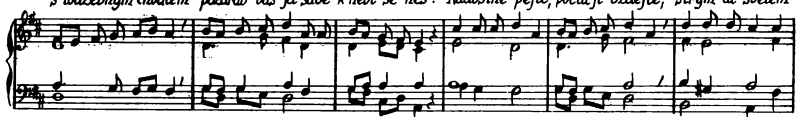
a pozdravte králo-vnu: Zdrávas, zdrávas, zdrávas Ma-ri - a! **175.** Přistupte blíže, křesťané milí,

k obrazu Matky, královný hvězd, abyste Paní upřímně ctili, vnebi již pělí andělé čest. V nadšeni, světem

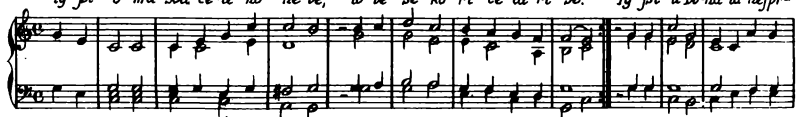
s toužebným chvatem pozdrav váš já - sá - vě k nebi se nes! Radostně pějte, poctuji' vzdejte, širým at' světem

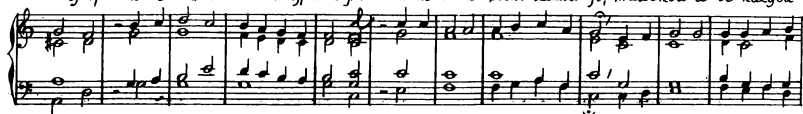
váš blahoú! ples! Pozdravte vroucně, křesťané milí, Marii Pannu královnu hvězd: Zdrávas buď o Ma-ri - a!

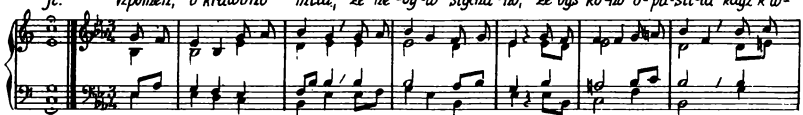
176. Tisíc - král po-zdravu - jeme Te - be, o Ma - ličko Křis - ta Je - ži - še,
ty jsi o - k - ra - sou ce - ie - ho ne - be, to - bě se ko - ři - ce - lá ři - še. Ty jsi u Bo - ha ta nejpr-

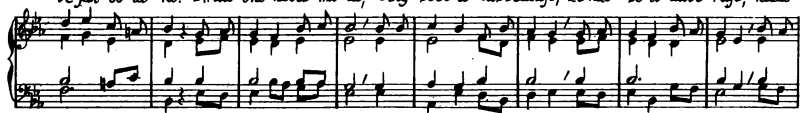
vnější, to-bě česť a chválu nejpřednější andě-le a svatí vzdá-ji, královnou te-be nazýva-

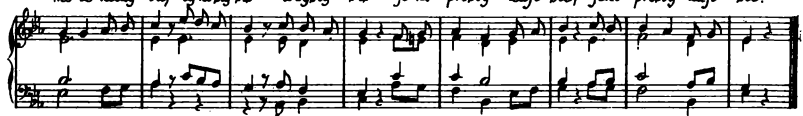
177. ji. Vpomeň, o královno milá, že ne-by-lo slychá-no, že bys ko-ho o-pu-sti-la když k to-

bě jest vo-lá-no. Králo-vno nebes mi-lá, celý svět to dosvědčuje, že kdo se ti důvě-řuje, nadar-

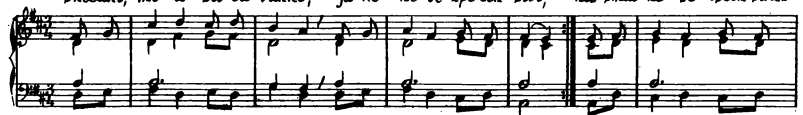

mo tě nezají-vá; ty ho sly-šíš a vysly-šíš je-ho prosby zaji-stě, jeho prosby zaji-stě.

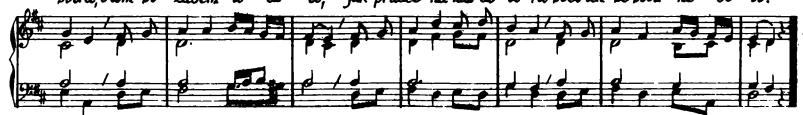

178. Kárávas buď ne-bes krá-lo-vno, malá mi-lo-sr-den-ství!

Shledni, mi-lo-sli-vá Panno, ja-ké ne-be-zpe-čen-ství, nás smut-né se všech stran

svírá, vtom sl-zavém ú-do-lí, jak prudec na nás do-tí-rá svět ten se svou ne-vo-lí.

179. Zdrávas, De-vo Bo - ha Ot - ce,
li - li - um Bož - ské Tro - ji - ce, Panno nad pa - nami, krásná me - zi všemi, o Mari - a, o

180. Zdrávas Ma - ri - a! Anděl Páně s nebe po - selství spá - sy všemu světu, nese
Ma - ri - a! a všechno tvorstvo pozdravuje te - be, Rodičko Boží, u ra - dostném plese.

O hvězdo jitrní světa zatmě - lé - ho, o - roduj za nás ^{1.} vždy u syna svého, ^{2.} vždy u syna svého.

181. Zdrávas Ma - ri - a, mi - lo - sti plná,
nad všechny tvo - ry blahosla - ve - na; úctu ti vzdáváme, vroucně tě u - vá - jme Matko mi - le - ná!

Písňe k Matce ustavičné pomoci.

182. K nebesům dnes zalei' písni, tam kde sídlí Matka tvá,
vy - po - věž ji co tě tísnil, po - tě - ší tě Ma - ri - a! Ještě nikdy nesly - cháno, že kdo od ní o - pu -

stěti; pros, i tobě bude dáno, budeš jistě po - tě - šen! Maria, o Ma - ti - čko, Kri - sta Pá - na ro - di - čko, usla -

vičná pomoc tvá, ú - tě - chu nám podá - vá! **183.** Koho bys, ty Má - ti milá, koho bys re -

po - tě - ši - la? Ti - si - co - vě do - ka - za - li, od tebe, že po - moc uza - li; pročť v te - bě dou - fá - me,

s důvě - rou dnes vo - lá - me: Ma - ri - a, Ma - ri - a, bu - diž nám vždy mi - lo - sti - vá! Sk - ze tvo - je

mo - cné jméno, nám též bude spo - mo - ženo. Ma - ri - a, Ma - ri - a! **184.** Ma - ri - a, zdroj mi -

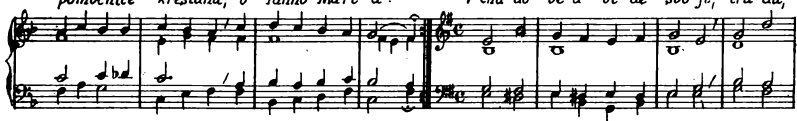
lo - sti, jež ob - je - vi - las nám za - se v nové skvě - lo - sti, svůj o - braz dra - ho - kam; o,

viz jak zblízka, zda - li se dít - ky k to - bě va - li! Ma - ri - a, Ma - ri - a, o Ma - ri - a, chraň!

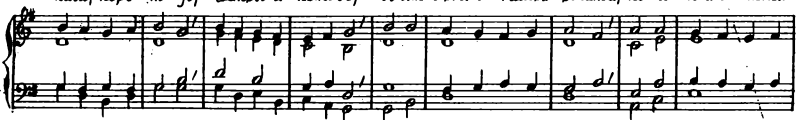
185. O Matko bla-ho-sla-ve-ná, jež na ne-be-sích dleš,
a ja-ko kněžna vzneše-ná se nad an-dě-li stkvíš, dou-fáme v tvo-ji o-chranu, tys

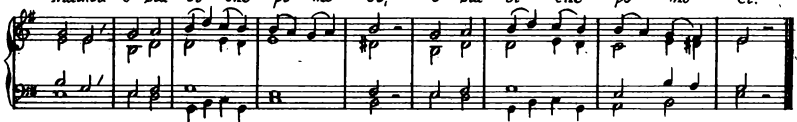
pomocnice křesťanů, o Panno Mari-a! **186.** V chu-do-bě a bl-dě svo-jí, tru-du,

žalu, nepo-ko-ji, úzkosti a nemoci, cítím v srdci radost sladkou, že tě zvátí mohu

Matkou U-sla-vi-čné po-mo-ci, U-sla-vi-čné po-mo-ci.

K Panně Marii Karlovské.

187. Chvalmež všichni spo-le-čně Bo-ha na vý-so-sti, by-chom my roz-jí-
že nám ne-choť do-čka-ti, tak vel-ké slavnosti, zkr-ze Du-cha sva-

ma-li po-če-tí pa-nen-ské,
té-ho pro spa-se-ní lid-ské.

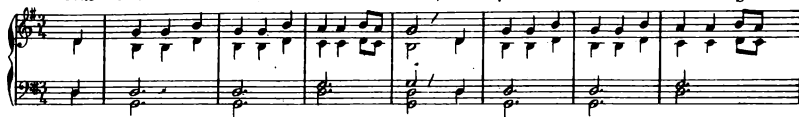
Ždár-va bud' Ma-ri-a!

K Panně Marii Lurdské.

188.

Kde v ú-do-li ku ře-ce ho-ra má sklon, všem po-selství an-đelské zvě-stu-je

zvon: Zdrá-vas, zadrá-vas, zadrá-vas, Ma-ri - a! zadrá-vas, zadrá-vas, zadrá-vas, Ma-ri - a!

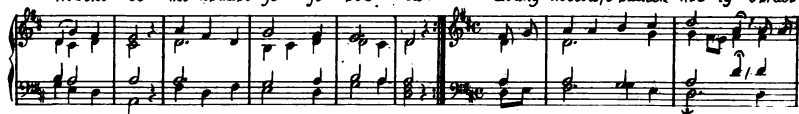
Písňe májové.

189.

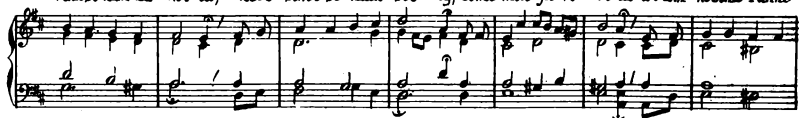
Aj, což to li - bě za - vá - ní, sem v roz - vi - lé - ho há - je? O vítej, ví - tej
To konua - lin - ka vy - zvá - ní nám příchod Knežny má - je. klásej - te luk iSvě - ti - ce Královno raj - ských kvě - tí!
květni - ce mi - lostnost je - jí svě - tu!

190.

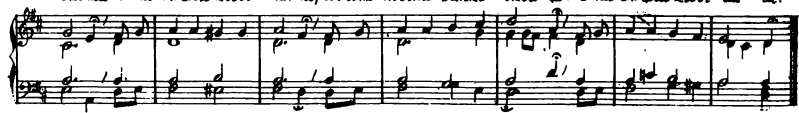
Louky kveťou, v sadech kvě - ty v srdci

radost nám za - kví - tá, nebo stkví se nade svě - ty, země milé ja - ro ví - tá: avtom květnu Panně

chválá! O - na Kristu život da - la, avtom květnu Panně chválá! O - na Kristu život da - la.

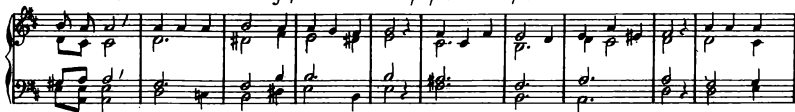

191. Na li-sí-ce květi ze sna probudila slíčná vesna; ty jsi, Panno Mari-a, mezi ni-mi

P. Žák - Suchý.

královna. Královno má-je, vítana bud', posvátné písne v srdci nám vzbud'! Královno

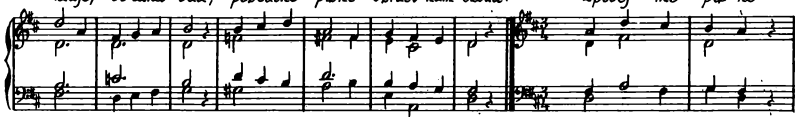

máje, ví-tana bud', posvátné písne v srdci nám vzbud'!

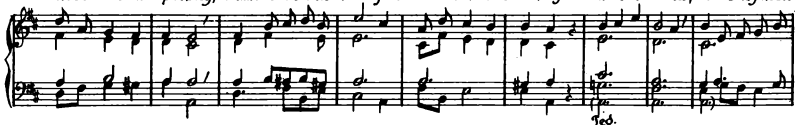
192.

P. Žák - Suchý.

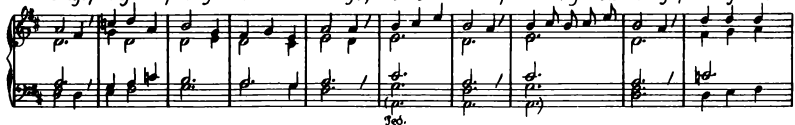
Žpívej-me pís-ně

život začal plesný, k nám zavítala s mým kněžna krásné vesny. Li-li-e bí-lá, lí-bezný květe

z ráje, vítej nám, vítej Královno má-je, li-li-e bí-lá, lí-bezný květe zrá-je, vítej nám

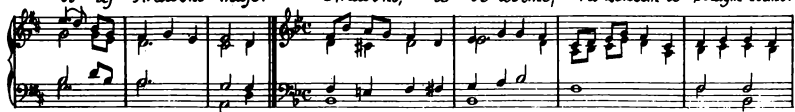

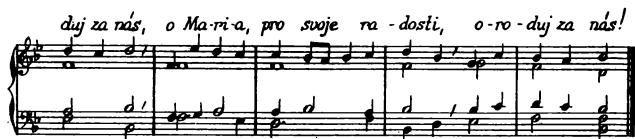
o sv. Růženci.

193.

o- tej Královno máje.

Královno, tě ve-lebíme, rů-žencem tě svačtým ctíme.

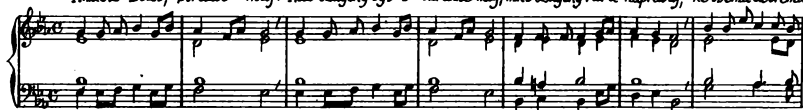

Číslo 194, 195
jako číslo 193.

PÍSNĚ K ANDĚLŮM A SVATÝM.

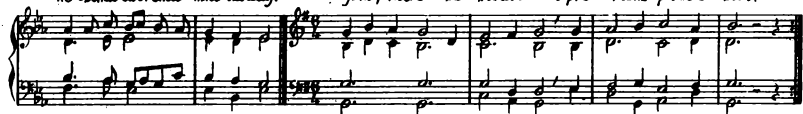
196. K sv. Andělu strážci. (Prvá neděle v září).

Anděle Boží, strážce můj! Rač vždycky být o-chránce můj, mne vždycky řiď a napravuj, ke všemu dobrému

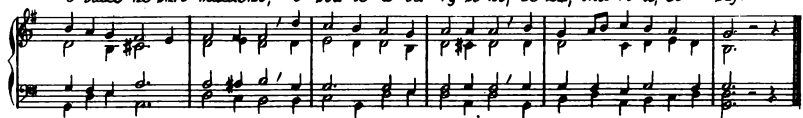

K sv. rodině. (Neděle po Zjevení Páně.)

197. Lepšího nikdy neby-lo na svě-tě přátel-ství,
ke všemu dobrému mne vzbuzuj. jako, které se sloučilo v pře-čistém panen-ství.

O blaže-né štro-máždění, o sva-té to-va-ry-še-ní, Je-žíš, Ma-ri-a, Jo-sef!

K blahoslavené Anežce.

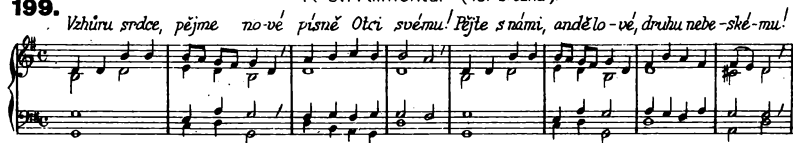
198. Pohled, duše, k vyšší ne-be, A-nežka tam hvězdou zá-řív. Bohu dala v obět' se-be

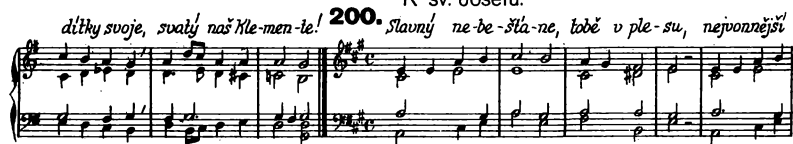

K sv. Klimentu. (15. března).

199.

K sv. Josefu.

z fi-a-ly a z konva-li-um, ty držíš v ru-ce li-li-um, o sva-tý Jo-se-fe!

202. *Zdrav buď strážce Je-zu Krista, jímž nám dána spása jistá, sva-tý Jo-se-fe, zdrav buď. Sam Bůh dal ti*

pod o-chranu Sy-náčka a sva-tou Pannu, to-bě zpí-vá na-se hrud', to-bě zpí-vá na-se hrud'.

K sv. Vojtěchu.

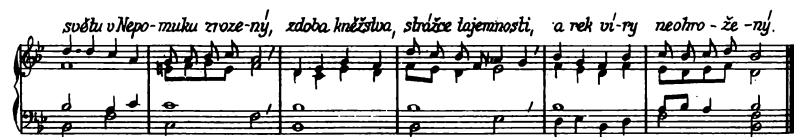
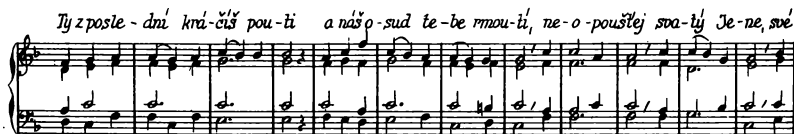
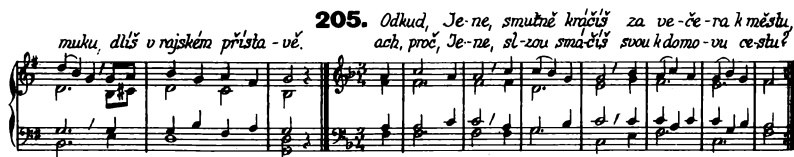
V. Říhovský.

203. *Přeslavná kní-žat koru-no, buď zdra-va, o-zdo-bo na-se, o-chrance a o-t-če,*

na-dosti, sl'-lo, ro-zkoš' všech du-sí, pozdraven bu-diž, pozdraven bu-diž!

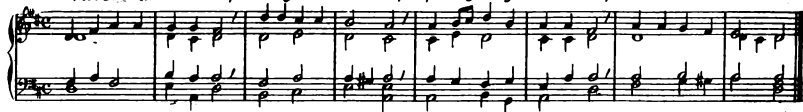
K sv. Janu Nepomuckému.

204. *Když mi-le máj za-vi-rá, ple-sá-vá zbožný Čech, po krajích vlasti všech zvuk*

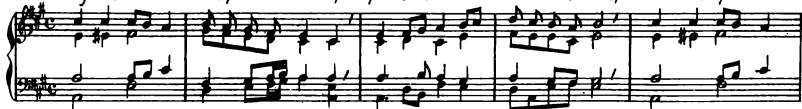
K sv. Antonínu.

207. *K'tobě se u - ti - lu - me, sva - tý An - to - ni - ne, pro - sby svo - je sklá - dá - me, v to - m' a - dcous - kým k li - ně.*

K sv. Cyrilu a Metoději.

208. *Ej - hle ol - tář Hos - po - di - nův zá - ří, pře - sva - tá nám o - běť naslá - vá, kte - rou po ti -*

sic let's jas - nou tvá - ří o - čí - na den ze dne ko - ná - vd. Za pří - kla - dem dá - ným se to dě - je

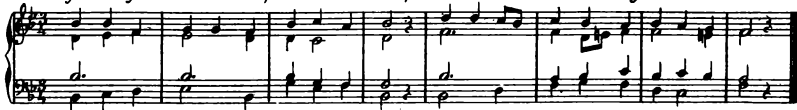
sva - tých Cy - ri - la a Me - to - dě - je, již - lo roz - kaz Kři - stův pl - ni - li, pa - měť smr - ti je - ho sla - vi - li.

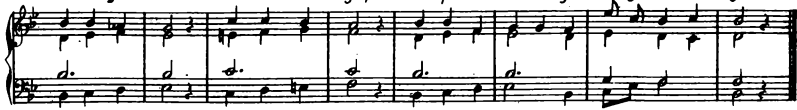
Číslo 209 jako číslo 180 na stránce 76.

K sv. Anně.

210. *Já jsem si vy - volil za ochra - nu Je - ži - še, Ma - ri - i sva - tou An - nu
jim vše jsem o - dev - z - dal, co - ko - li má - m, česť svou i sta - tek svůj i se - be sám.*

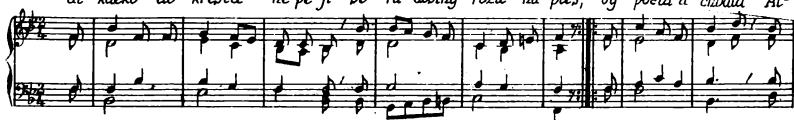

Ať se jak chce se mnou dě - je, to při - bu - zen - stvo jest mo - je na - dě - je.

K sv. Alfonsu.

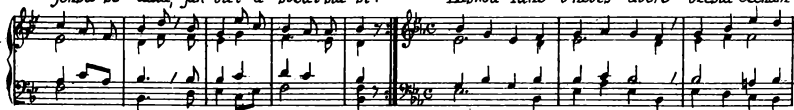
211. Al' zpěvo-ve slavně zazněj', al' na-pí-ru, ^{prošpru} dnes,
al' kdekoli křesťa - ně pě-ji se ra-dostný rozle-há ples, oy pveťa a chvála Al-

K sv. Ludmile.

V Říhovský.

fonsu se dala, jak otcí a světcí slu-ší! **212.** Láskou Páně v nebes dvore vzešla Čechům

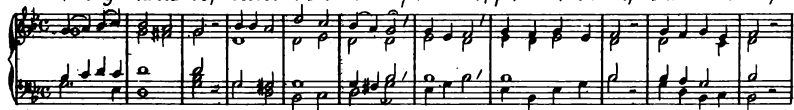

spásy zoře a v té zo-ři sluncem hoří zbožná, něžná česká kněžna, svě-tice Ludmi - la.

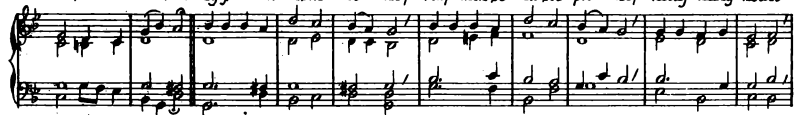
K sv. Václavu.

213. Úvod.
Sva-tý Vá-cla-ve, vévodo české ze - mě, kníže náš, pros za nás Bo-ha, sva-tě-ho Du-cha,

Píseň.

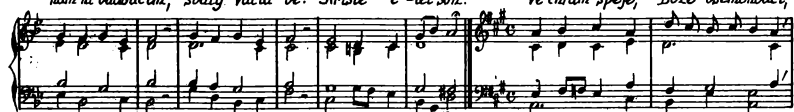
Kriste e - lei-son. Ty jsi dědic české ze - mě, rozpomeň se na své plé - mě; nedej zahy-nouti

nam ni budoucím, sva-tý Vá-cla-ve! Kriste e - lei-son.

214. Ve chrám spěje, Bože všemohoucí,

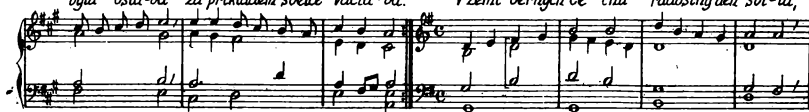
Fr. Suchý.

vděčný lid tvůj k své oběti, by vzdal tobě pro ni díky urocí, o kž v duchu k nebi zale-ží: By ti vzdána

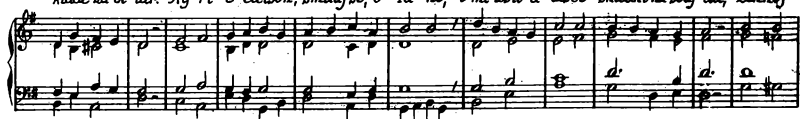
byla osla-va za příkladem světce Václa-va. 215. V zemi věrných Če-chů radostný den svi-tá, VI. Hornof-Fr. Suchý.

šťastím nebes ple-sá jitra svou zář, zpěvem vele-bným jej národ celý ví-tá, bílé květy lásky

klade na ol-tář Ky-ri-e eleison, smiluj se, o Pa-ne, v mi-losti a lásce shledni na svůj lid, žehnej

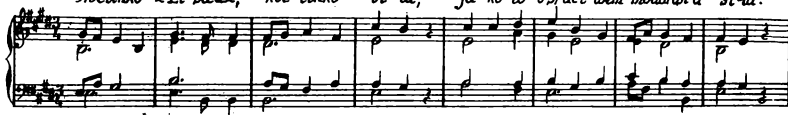
národu a vlasti milované, hojnost zemi dej a míru svých klid. 216. O milý svatý Vá-cla-ve,

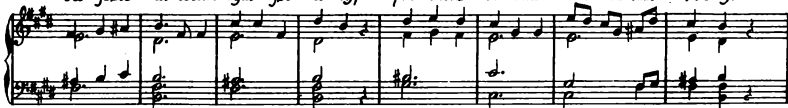
o bratřích o-či la-ska-vé, neb ji dě-dic če-ské ze-mě, rozpomeň se na své píle-mě, o svatý Václa-ve!

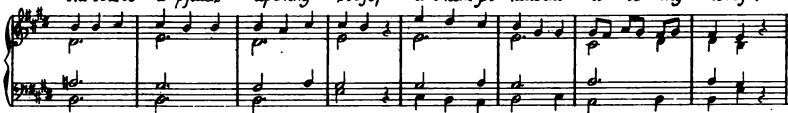
217. Květinko z Li-sieux, kvě-tinko bí-lá, ja-ko to v srdci tvém moudrost a sl-la!

Ač ještě dí-tětem byla jsi le-ty, proniklas ro-zumem nad-hvězdné svě-ty.

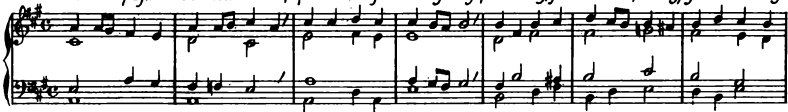
Na Tivce u-pjalas úponky svoje, a v něm jsi našla ú - tě - chy zdroje.

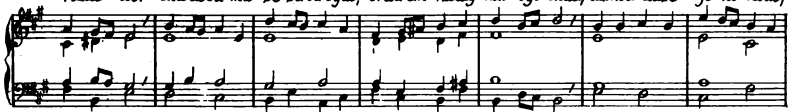
K sv. Františku.

Fr. Suchý.

218. Chválu pějme Františ-ko-vi, pro Krista jenž chudým byl, si-roty, jež tě - šil, vdovy, jin své statky

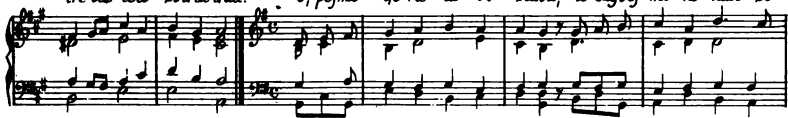
rozdě - lil. Chu-doba mu se-strou byla, bratrem každý kdo byl chud, láskou duše je-ho žila,

K sv. Gerardu. (16. října).

Fr. Engelhard.

tře-bas tělo svíral trud. **219.** O, pějme Ge-rar-do-vi slávu, a vyzvej-me ho nad - še -

220.

K sv. patronům.

221. Před kázáním.

Otče náš mi - lý Pa-ne, dej
prost-me ať se stane, pro
nám Ducha sva - lé - ho, ^{aneb} nám Ducha sva - lé - ho,
Křista Syna tvé - ho, Křis - ta Syna tvé - ho, ať nás nau - čí

božské - ho pravdu zá - ko-na zná - ti, pro-roctví fa - le - šného pil - ně se vystří - ha - ti.

222. Písňe ve všeobecných potřebách.

Přísný soudce všech hříšní - ků, Otče věrných služební - ků, jenž v ne - be sích pa - nu - ješ, tresceš a od -

mě - nu - ješ, ach, uslyš na - še modlení, odvrát' od na - šich sta - ve - ní mor, hlad, vojnu, souže - ní, dejž nám chléb ka -

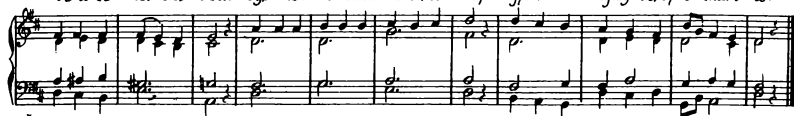
Svatovojtěšská.

žádenní! **223.** Hospodine, u - li - tuj nás Kyrie e - lei - son. Ky - ri - e e - lei - son.
^{7-10 krát opakovati} ^{aneb}

224. Za dešť.

Svatá Ma - ri - a, při - spěj nám, hojný de - ští - ček vy - pros nám, svaž zemi vy - prá - hlou,

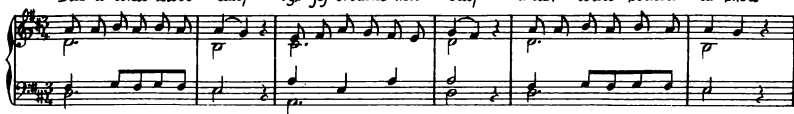
ve-li-ce ži-zní-vou. Tys naše Maticka mi-losti - va, vypros nám hojný dešť, o Mari-a!

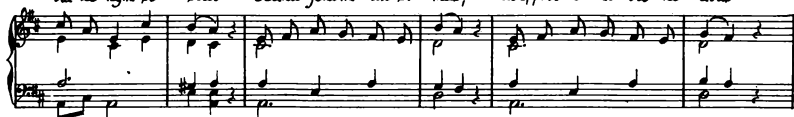
Číslo 225 jako 224.

Píseň misionářská.

226. Bůh ti tento život dal, bys jej vroucně milo - val, a tak touto sva-tou lá-skou

bla-že-ným se stal! Jednu jenom du-ši máš, ach, proč o ni víc ne - dbáš!

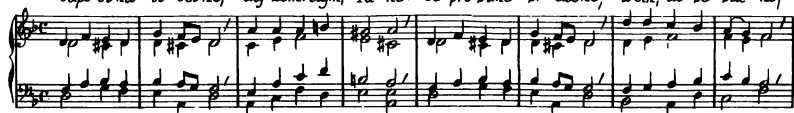

Pomni, jest-li du-ši ztra-tíš, vše ztra-ce-no máš, vše ztra-ce - no máš.

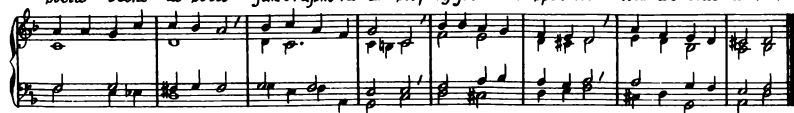

Písně za zemřelé.

227. Odpo-či-nu - ti věčné, dej zemřelým, Pa-ne! Tě pro-síme sr-dečně, u-čin, ať se sta-ne;

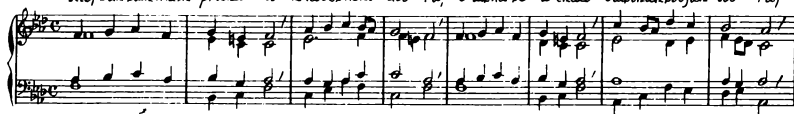

světlo věčné ať svítí jim v rajs-ké ra-do-sti, by již mohli spatřiti tvář tvé veleb-no-sti.

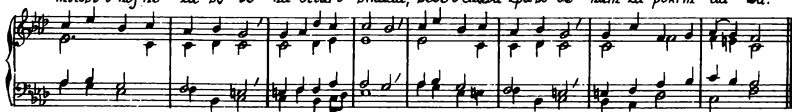

Po pozdvihování.

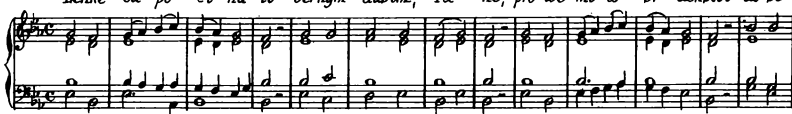
Hle, Bůh sám kněm přichá - zí z nebeského dvo - ru, o lásku se u - cházá vlastních svých tvo - řů;

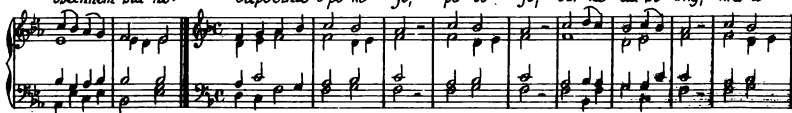
milost v hoj - né zá - so - bě na oltáři skládá, sebe v chleba xpi - so - bě nám za pokrm dá - vá.

228.

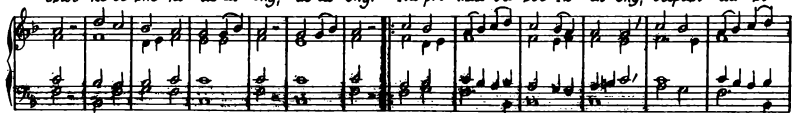
Lehké od - po - či - nu - tí věrným duším, Pa - ne, pro tvé mi - lo - sr - denství ať se

229.

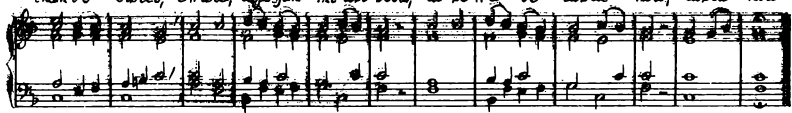
všeměm sta - ne! Uspočíváte v po - ko - ji, po bo - ji, věr - né du - ši - čky, krá - lo -

vství ne - be - ské - ho dě - di - čky, dě - di - čky. Na při - mlu - vu své Ro - di - čky, odpusť du - ši -

čím vo - čisťci, Amice, quia jam mi - lare voou, ať se k to - bě dosta - nou, dosta - nou!

230.

Ma-ti-čko Kři-sto-va, klíč-ni-ce ne-be, za du-še v o-čis-tci pro-si-me te-be.

Mateřskou přím-lu-vou o-tev-rím bránu, o-ny už touží tak po Kři-stu Pá-nu.

Te Deum.

231.

*Bo-že, chvá-li-me te-be, Pa-ne, moc tvo-u ve-le-bí-me,
kte-rouž zná zem i ne-be; skuš-kám tvo-jím se di-ví-me,*

když se vše v svě-tě mě-m', ty sám jsi bez pro-mě-ny.

Číslo 232 jako 231.

233

Hymny: Papežská.

Tam kde stř-mí církve tvojí-mě, v sta-ro-slavném věčném Ří-mě a ná-mi všech ja-zy-ko-vé

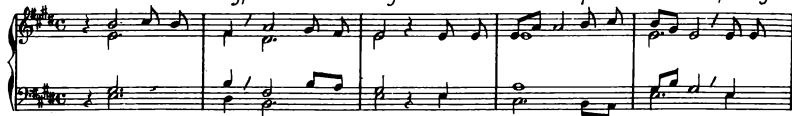
souhla-se-jí v pís-ni nové: Bo-že, Pia Dva ná-cet-ko žehnej a ná-mi za-cho-vej! za-cho-vej!

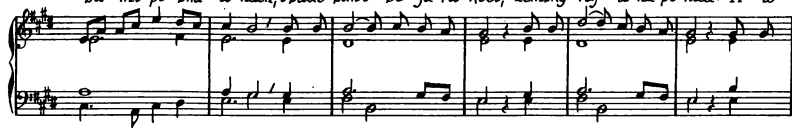
Národní.

234.

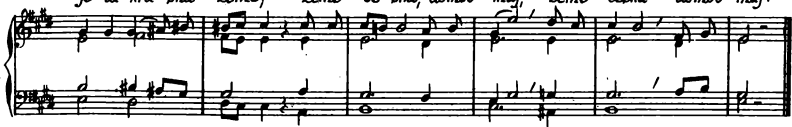
Kde domov můj, kde domov můj? Voda hu - či po lu - či - náč, bo-ry

šů - mí po ska - li - ná - ch, vsadě stkví se ja - ra květ, zemský ráj to na po - hled! A to

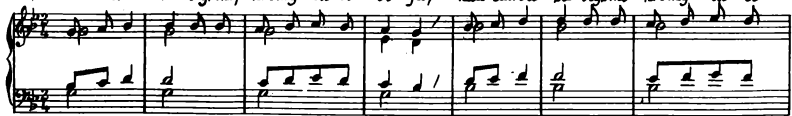

je ta krá'-sná země, země če-ská, domov můj, země česka' domov můj!

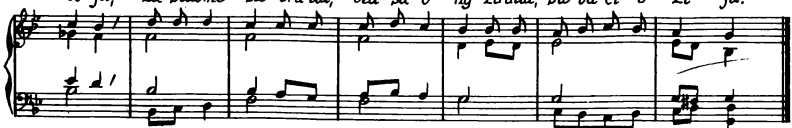

235.

*Nad Tatrou sa blýska', hromy di-vo vi-ju', nad Tatrou sa blýska' hromy di-vo

bi - ju', za - slau-me sa bra-tia, ved' sa o - ny zbra-tia, Slo - va - ci o - ži - ju.

OBSAH:

Aj, což to libě zavánf	79	K nebesům se orla vzletem	55
Ach, již Ježíš mrtev jest	45	Koho bys ty, Máti milá	77
Ach, můj nejsladší Ježíši	52	K oltáři Páně plni touhy	89
Alleluja, živ buď nad smrtí Zvítězitel	46	Královno, tě velebíme	80
Anděle Boží, strážce můj	81	Kristus, příklad pokory	41
Andělský chlebe	61	Kristus seslal Těšitele	49
Ať zpěvové	86	Křestanská duše	41
Blahoslavená Panno	66	K tobě, Panno, lkáme	68
Bože, cos ráčil	76	K tobě se utíkáme	85
Bože, chválime Tebe	93	Květinko z Lisieux	88
Bože, před Tvou velebností	6	Láskou Páně v nebes dvoře	86
Bože, Tobě dík a čest	93	Lehké odpočinutí	92
Bratři a sestřičky	33	Lepáho nikdy nebylo	81
Budiž pozdravena svatá Hostie	57	Louky kvetou	79
Budiž vděčně velebena	66	Maria, dnes k tvému trůnu	66
Buď Matkou mou, Maria, štěstí moje	67	Maria, Maria nad slunce jasnější	69
Buď od nás pozdraven	32	Maria, ó jméno	69
Báh ti tento život dal	91	Maria, zdroj milosti	77
Co na zemi a v nebi	55	Matičko Boží, obětí	69
Co to znamená medle nového	33	Matičko Kristova, klíčnice nebe	93
Co to znamenati má	33	Máti Páně přesvatá	70
Dárce spásy, chlebe živý	61	Máti přemilá tam nad hvězdami	70
Divotvorná, krásná	77	Matka pláče, ruce spíná	45
Doba vánoční milá	32	Matko Boží, neslycháno	70
Dokonáno jest	39	Mé jsi potěšení	53
Duch svatý s nebe astupuje	50	Místo Betlema pospěšme k oltáři	32
Ejhle, Hospodin přijde	13	Musím tě dítv pozdraviti	71
Ejhle, naše chasa	34	Nad Tatrou sa blýská	94
Ejhle, obět přesvatá	61	Na kolena padějme	62
Ejhle, oltář Hospodinův září	85	Na korunu bodlinatou	42
Hajej, nynej, Jezu Kriste	34	Narodil se Ježíšek	35
Hled, hříšnice, k dřevu kříže	40	Narodil se Kristus Pán	29
Hle, přijde Pán, Spasitel náš	23	Na tisíce květů ze sna	80
Hle, vstalé jest nyní	47	Na výsostech trůní v slávě	50
Hospodine, ulituj nás	90	Nebeský dárce milosti	51
Hospodine, všech věcí Pane	3	Neopouštěj nás	71
Chlebe andělský	61	Nesem vám noviny	30
Chťic, aby spal	30	Novina velmi dobrá	35
Chvalmež všichni společně	78	Novými plesy plesajte	47
Chval, Sione, Spasitele	58	Ó andělá, dnes sestupte s hůry	58
Chválu pějme Františkovi	88	Ó země dávno proroci	15
Chválu vzdejme, ó křesťané	68	Ó dítě má rozmlle	30
Já bych rád k Betlemu	34	Odkud, Jeme, smutné kráčím	84
Já jsem si vyvolil za ochranu	85	Odpočinutí věčné	91
Jak jsi krásné, nevíšátko	35	Odpočítej v pokoji	92
Jako dítka k otci svému	6	Ó hlavo Páně spanilá	43
Ježíši, králi nebe a země	54	Ó Jezu, spásao moje	53
Ježíši, Pane můj	52	Ó Maria, Boží Máti	72
Ježíši, skrytý v svátosti	62	Ó Maria, naše radost	71
Již tisíc let, cos kleal	3	Ó Maria přemilostná	72
Kde domov můj	94	Ó Maria, útočiště naše	66
Kde jsi, můj Ježíši	52	Ó Maria v každé době	72
Kde v údolí ku řece	79	Ó Matko blahoslavená	78
Když mile máj zavírá	83	Ó Matko Božská s nebes Synem	72
Když na kříži Pán Kristus pněl	40	Ó Matko Páně velebena	24
Když těžkou rukou svoji	68	Ó milý, svatý Václave	87
Když večer devátá hodina	40	Ó můj drahý Jezu Kriste	42
Když v myšlení	41	Ó nejsvětější, nejlaskavější	78
K nebesům dnes zalet písní	76	Ó pějme Gerardovi slávu	88

Ó přijdiž, Špasiteli	59
Ó srdce kamenné	42
Ó Srdce Páně, archu	54
Ó Srdce Páně nejsvětější	55
Ó svatá dobo vánoční!	30
Otče náš, milý Pane	90
Pane, já Tebe miluji	53
Plesej nebe, jásej země	48
Plesej, srdce, radosti	58
Pohled, duše, k výši nebe	81
Pohlížím-li na jitřenku	73
Pochválena buď zvelebena	64
Pojďte, chlapi, k nám	35
Pojďte všichni k jesličkám	36
Poklad nebes nejvyšší	56
Poklekni na kolena	62
Poslechněte, národové	36
Poslouchejte, křesťané	36
Poslyšte, bratři, jen	36
Pospěte pacholátka	37
Povstaň, ó duše křesťanská	42
Pozdraven buď ve Svátosti	62
Pozdravena buď, Královno	74
Pozdvihni se, duše, z prachu	6
Pro své svaté drabé rány	44
Proč, Maria, Matičko laskavá	45
Před tebou se klaníme	26
Přeslavná knížeť koruno	83
Přijdiž ke mně, můj Ježíši	59
Přijď, ó Duše přesvatý	51
Přijď, Stvořiteli Duše, k nám	51
Přísný soudce všech hříšníků	90
Přístup, duše, v zkroušenosti	38
Přistupte blíže, křesťané milí	74
Přistupte sem, andělé	30
Raduj se a vesel všechno stvoření	48
Raduj se, Panno přecista	49
Rorátní zpěvy	12
Roráty v pondělí, ve středu a v pátek	14
Roráty v úterý, ve čtvrtek a v sobotu	16
Rosu dejte, oblakové	23
Ráčencová píseň	80
Š bohem, má radosti	59
Sem, pastýři, pospíchejte	37
Shlédni, Bože, s nebes vysokosti	7
Skrytý Bože	63
Slavný sebečítane	82
Slízné pacholátko	31
Slyšte, slyšte, pastušíkové	31
Spláňko se Panno svatě	24
Srdcem vroucně a kajícím	63
Škola Matka bolestivá	46
Svatá Maria, přispěj nám	90
Svatý Bože, svatý silný	44

Svatý kříží, tebe ctíme	65
Svatý, svatý, vždycky svatý	63
Svatý Václave	86
Tam, kde strlí církev týmě	93
Tichá noc, svatá noc	38
Tisíckrát buď pozdravena	64
Tisíckrát buď pozdravený, ó Kříží	43
Tisíckrát buď pozdravený, poklade	58
Tisíckrát pozdravujeme Tebe	74
Tobě se dnes, milý Ježíšku	31
Třetího dne vstal Stvořitel	48
Tvářce mocný nebes, země	52
Umučení našeho Pána	44
Ve chrám speje	86
Veselé vánoční body	37
Vesele zpíváme	17
Vesel se, nebes královno	49
Vesel se, ó duše má	60
V chudobě a bídě	78
Vitány buď, Ježíšku	32
Vítej, vítěj, Tělo přezáračné	64
Vroucně vítán buď, Jene svatý	84
V zkroušenosti srdce svého	8
Vstal jest této chvíle	48
Všl čistoty nejkrásnější kvítku	82
V Tvé srdce, Jezu, ukládám	56
Vypros nebe Spasitele	22
V zemi věrných Čechů	87
Vzhůru, bratři, vstávejte	33
Vzhůru, srdce, pějme nové písně	82
Vzhůru, srdce, vlasti má	57
Vzhůru vstaňte, bratři	36
Vzhůru, vzhůru, pastýřové	38
Vzpomeň, ó královno milá	75
Za dnešní tento den	65
Zajásajte, zpěvy vděčné	56
Základ církve jest na skále	46
Zapějme s svatou vroucností	49
Zbožně se ti klaním	59
Zde v zkroušenosti padáme	8
Zdráva buď, nebes královno	75
Zdráva buď, Panno Maria	18
Zdrávas, dcero	76
Zdrávas Maria, Anděl Páně s nebe	76
Zdrávas Maria, milosti plná	76
Zdráv buď, chlebe andělský	64
Zdráv buď, chlebe, jenž jsi s nebe	64
Zdráv buď, krásný Ježíšku	32
Zdráv buď, Spasiteli	44
Zdráv buď, strážce	83
Ze všech srdcí	56
Z nebe posel vychází	24
Zpíváme písně	80
Zvěstuj těla vznešeného	60